

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTE-SC CELE BUNE”

Anul XVII.

CELOR CE BINEVESTE-SC PACE.

No. 9.

CUPRINS:

- Chemări de departe
- Supremul ideal: Mântuirea
- Plecați de acum...!
- Cercul Părinților
- Ajungerea țintei
- Impresii din Africa
- Programul pentru ora misionară din luna Septembrie 1937
- Cumpătarea creștină
- O adevărată reformă
- Intrebuițarea vinului de către Adventiști
- Pană de despicare
- Cincisprezece minute misionare
- A doua călătorie misionară spre Madagascar
- Semnele nobleței
- Pagina gospodarului
- Adormiți în Hristos
- Diverse

CHEMARI DE DEPARTE

Încă odată, lunile cari trec repede ne-au adus la o nouă Campanie de Toamnă. Gândul acesta aduce unora bucurie și fericire, iar altora o oarecare teamă și strângere de inimă. Sunt unii cari în chip natural simt plăcere să ceară daruri pentru misiuni. Pentru unii ca aceștia Campania este o plăcere. Mai sunt alții cari au simțământul că nu sunt înzestrați pentru o astfel de lucrare, și de aceea se tem s'o ia asupra-le. Din pricina iubirii lor pentru Dumnezeu și a poverii lor pentru sufletele cari pier, și din pricina puternicei convingeri că este datoria lor înaintea lui Dumnezeu să dea ajutor la strângerea de mijloace pentru câmpurile misionare în nevoie, multe dintre aceste suflete cari tremură își iau crucea și urmează Mântuitorului în Campanie. De obicei, acești credincioși lucrători pentru Dumnezeu sunt surprinși când văd cât bine pot să facă, și la terminarea Campaniei inimile lor sunt pline de laudă și recunoștință față de Dumnezeu pentru ceea ce i-a ajutat să realizeze. De asemenea ei sunt obiectul unui sentiment de odihnă și pace pe care-l au numai aceia cari au încercat să facă tot ce au fost în stare pentru Domnul.

A lucra pentru salvarea sufletelor nu este totdeauna ușor și plăcut. Nici pentru Isus nu a fost altfel. Pentru El aceasta a însemnat sacrificiu și suferință, muncă stăruitoare, și multe lacrimi. La fel a fost și pentru mulți dintre credincioșii Săi din zilele acelea și până astăzi. La fel va fi cu toți aceia cari vor să-și facă partea în marea și glorioasă lucrare de a pregăti lumea pentru venirea Domnului.

„Hristos sacrifică orice pentru om, spre a-i da posibilitatea de a câștiga cerul. Acum este rândul omului să arate ce va sacrifica din partea sa, pentru

Hristos, ca să poată câștiga slava nepieritoare. Aceia cari au un simț real al măreției mântuirii, și a prețului ei, nu vor murmura niciodată că semănatul lor trebuie să fie cu lacrimi, și că lupta și tăgăduirea de sine sunt partea creștinului în viață”. — „Solii către Tineret”, pag. 98.

Aceia cari iubesc cu adevărat pe Domnul nu vor ocoli niciodată datoria lor din pricină că este grea. Cu umilă încredere în Dumnezeu, vor face tot ce pot, și vor avea rezultate cu Dumnezeu. Ei nu se vor lua după simțămintele lor și după dorințele lor firești; singurul lor gând va fi să îplinească voia Aceluia care i-a chemat la lucru. Se poate că acum „seamănă cu lacrimi”, dar curând „vor secera cu bucurie”.

Porunca din partea Comandantului nostru divin este: „Scoală-te, luminează-te”. Și fiecărui ostaș El îi trimite această solie încurajatoare: „Întărește-te, și îmbărbătează-te. Nu te spăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face”.

Niciodată în istoria lucrării noastre nevoile n'au fost așa de multe și de apăsătoare ca astăzi, și niciodată mai înainte n'au fost așa ocazii pentru strângerea de suflete ca acum. Când vor ceti această declarație, unii poate vor spune: „Am mai auzit noi de asemenea declarații și în trecut”. Da, știu că ați auzit. Și permiteți-mi să vă spun că aceasta era adevărată și atunci, și este adevărată și acum. Pe măsură ce lucrarea se întinde din ce în ce mai mult în câmpurile depărtate, se crează interese și nevoi noi cari trebuie să fie satisfăcute. Este adevărat că se vede o indiferență care ia proporții înspăimântătoare, față de lucrurile religioase, din partea multor milioane din lumea întreagă, dar nu este mai puțin adevărat

ca în acelaș timp alte milioane însetează și înflănzesc după adevăr și neprihănire. Multe, foarte multe suflete sincere, cari caută lumină și adevăr, se îndreaptă spre noi după ajutor. Adeseori doresc ca iubiiții noștri frați și surori să fie în biroul meu și să citească multe scrisori cari nu mai cîntesc venind din diferite părți ale întinsei noastre Diviziuni, cerând oameni și mijloace ca să satisfacă cele mai urgente nevoi. De asemenea aș dori ca să luați parte așa cum trebuie să fac eu, la comitetele multelor noastre conferințe și misiuni, ca să puteți auzi cu urechile voastre povestindu-se ceea ce face Dumnezeu prin deschiderea de noui uși și crearea de noui interese.

Când mă găseam în comitetul din Madagascar acum câteva săptămâni, mi-au fost aduse scrisori din două locuri cari sunt la mai bine de o mie de kilometri depărtare, unul fiind pe coasta de răsărit, iar celălalt pe coasta de apus, și fiecare dintre ele la sute de kilometri depărtare de cea mai apropiată Comunitate a Adventiștilor de Ziua Șaptea, cerând ca să fie trimiși lucrători spre a-i învăța și a-i întemeia în adevăr. Interesul creat în aceste locuri este rezultatul lucrării credincioșilor noștri colportori, cari au aruncat sămânța peste munți și văi. În scrisoarea din locul de pe coasta de răsărit, scriitorul spunea că chiar de pe acum se adună o grupă în fiecare Sabat și a adresat un elocvent apel pentru un lucrător care să vină să-i ajute. Din pricina lipsei de oameni și mijloace, comitetul insulei Madagascar a fost silit să răspundă la aceste scrisori că nu sunt în stare să le trimeată un misionar. Inima mea s'a umplut de mahnire și turburare când comitetul a votat să răspundă *nu*, și încă mai este turburată. Dacă nu se trimete ajutor curând, mulți pot fi pierduți pentru vecie.

Pe insula portugheză Sfântul Toma, situată pe coasta de vest a Africei, un număr de oameni au început de curând să țină Sabatul, ca rezultat al lucrării unuia dintre colportorii noștri din Portugalia, care în anul trecut a petrecut aci câteva săptămâni ocupându-se cu vânzarea de cărți. Am primit mai multe scrisori din partea acestor oameni, în cari își exprimau bucuria lor pentru noua credință care le fusese descoperită, și povesteau cum se adună în fiecare Sabat pentru școala de Sabat și serviciul divin. În fiecare din aceste scrisori ne roagă în modul cel mai stăruitor să le trimetem un lucrător care să-i instruiască și să-i boteze. Spre marea noastră mahnire, am fost siliți să le răspundem că din lipsa de mijloace, deocamdată nu le putem trimete un misionar.

Jos, în partea de sud a Camerunului, mai departe de stațiunile noastre misionare, solia ingerului al treilea și-a făcut drum în mijlocul unei regiuni unde există un număr de Comunități băștinașe independente. Intr'un loc mai bine de două sute de suflete se adună în fiecare Sabat ca să studieze „Cuvântul” și să înalțe rugăciuni ca un misionar Adventist să fie trimis cât mai degrabă în mijlocul lor. Intr'o scrisoare recentă din Ekitiké, conducătorul acestei mari grupe zicea: „Puteți să uitați că noi așteptăm un misionar?” Nu, nu putem uita lucrul acesta. Cererea lor stăruitoare sună în urechile mele zi și noapte. Și cu toate acestea, iubiiți frați și surori, acești sărmani oameni trebuie să mai aștepte încă, pentru că nu avem niciun ban cu care să trimetem un misionar. Oare cât timp va trebui să-i mai lăsăm să aștepte?

Tot așa am putea continua să vă povestim despre uși larg deschise, și de-

spre nevoi urgente în multe părți ale întinsei noastre Diviziuni, dar spațiul nu ne îngăduie. Adesea inimile noastre sângerează și ochii ni se umplu de lacrimi când stăm neputincioși în fața atâtor nevoi și apeluri.

Iubiiți frați și surori, oare nu vă veți alătura nouă ca să rugăm pe Domnul secerișului să trimeată mult mai mulți lucrători în câmpurile cari sunt gata pentru seceriș? Oare nu veți lucra și nu vă veți ruga pentru succesul Campaniei de Toamnă din acest an, pentru ca să fie mijloace cu cari să menținem și să extindem lucrarea lui Dumnezeu? Noi nu putem face altceva decât să ne rugăm ca această Campanie să producă un adevărat surplus pentru ca să putem răspunde cel puțin la unele din cele mai importante și arzătoare apeluri. Dumnezeu să ne ajute la aceasta!

A. V. Olson

Supremul ideal: Mântuirea

În străduința sa pentru mântuire, apostolul Pavel face o frumoasă mărturisire. El zice: „*Eu fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus. Gândul acesta dar să ne insuflească pe toți, cari suntem desăvârșiți.*” Filip. 3. 13-15.

După cum vedem, Pavel nu era un om fără niciun ideal în viață. El își luase ca țintă vrednică de urmărit, MANTUIREA. Spre această țintă alerga continuu, fără oboseală. El înțelesese bine cuvintele Mântuitorului, cum că: „... împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea”. Mat. 11, 12.

„Gândul acesta” — zice Pavel — „să ne insuflească pe toți”.

Cel mai important lucru pentru originea este, să aibă un ideal în viață. Vieța fără niciun ideal se risipește zadarnic. Cei cari nu-și pun și nu urmăresc nicio țintă, și îi trec vieța ca o umbră, fără să știe ce vor, și pentru ce trăiesc pe lume.

În lumina Scripturilor Sfinte, nu cunosc un alt ideal mai mare și mai presus de toate, decât MANTUIREA. Ea este „*premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus*”. Noi toți ar trebui să renunțăm bucuroși la oricari alte idealuri trecătoare, și să ne hotărîm cu convingere deplină de a alerga stăruitor spre această supremă țintă.

Din moment ce ne-am ales acest mare și nobil ideal, trebuie să ne dăm lui trup

și suflet, din toate puterile și din toată inima noastră; așa ca vieța noastră activă să fie numai drumul spre această țintă: mântuirea.

O țintă premergătoare

Mântuirea deplină și veșnică va fi adusă de Domnul la venirea Sa. Dar Domnul nu va veni până ce Biserica Lui nu va termina lucrarea de salvare a sufletelor, ce i s'a încredințat.

Aceasta este o țintă care trebuie realizată negreșit înainte de venirea Domnului, și ea ar trebui să fie grija de căpetenie a tuturor doritorilor de mântuire.

În „Mărturii” cetim următoarele cuvinte categorice: „*O țintă înaltă preocupă inima fiecărui ins ce crede în solia celor trei ingeri: ÎNCHEIEREA LUCRĂRII*”. Pentru realizarea acestei ținte, noi ne-am rugat și am lucrat ani de-a rândul. Nicio îndoială nu poate să turbure speranța ce trăiește în inima fiecărui copil al lui Dumnezeu.

„Pentru această mare și neterminată temă, este absolut trebuincios fiecare ins, și este absolut necesar ca să se găsească un loc de lucru pentru fiecare din aceia cari au primit numele lui Hristos. Numai astfel marea lucrare poate fi terminată.

„Lucrarea lui Dumnezeu pe acest pământ nu va fi terminată niciodată, până ce bărbași și femei, cari sunt membri ai comunităților noastre nu se vor ridica la lucru, unind străduirile lor cu acelea ale predicatorilor și ale slujbaşilor Comunității”. („Înceierea Lucrării”, pag. 3. 5. 6.)

Cel ce nu lucrează, nu va fi salvat

Lucrarea lui Dumnezeu pe pământ este o operă minunată, și ar trebui să ne simțim fericiți că suntem chemați și noi să fim conlucrători cu Domnul. Dacă luăm această sarcină de bunăvoie, nicio dată nu o să ne pară grea. În niciun caz n'ar trebui să spunem că *n'avem timp*, sau că *nu putem face lucrul* ce ni se încredințează. Când Dumnezeu ne dă o însărcinare, El ne dă și *putere și timpul* necesar ca s'o împlinim. Dumnezeu nu cere dela nimeni să facă vreun lucru imposibil. Numai Faraon, împăratul Egiptului, apăsând pe fiii lui Izrael în robie, le impunea cu sila munci grele, și cu neputință de realizat. El le poruncește, zicând: „Acum, duceți-vă îndată de lucru; și nu vi se vor da paie, și veți face același număr de cărămizi. Nu vi se va scade nimic din numărul de cărămizi; ci în fiecare zi să faceți lucrul convenit unei zile”. Exod 5, 18. 19. Domnul însă nu face ca Faraon. El nu caută „să scere de unde n'a semănat și să strângă de unde n'a vânturat”. El împarte talanții dând „*fiecăruia după puterea lui*”. El „dă robilor Săi *putere*, și arată fiecăruia care este *datoria lui*”.

Așa dar, nimeni nu trebuie să cugete, că el este liber de a-și ține mâinile în sân și de a nu face nimic. „Este absolut imposibil ca cineva să fie salvat, dacă se găsește în lenevie, sau în neactivitate. Câtă vreme suntem leneși și nelucrători, nu putem fi mântuiți. O persoană cu adevărat pocăită nu poate duce o viață nefolositoare, și să nu dea ajutor altora. E cu neputință să fim târșiți la cer. Niciun om trăndav nu poate să pătrundă acolo. Dacă nu ne luptăm să putem pătrunde în împărăție, dacă nu căutăm cu seriozitate să cunoaștem cari sunt legile ei: nu suntem pregătiți, să avem parte în ea. Aceia, cari refuză să conlucreze cu Dumnezeu pe pământ, nu vor conlucrea cu El nici în cer. N'ar fi lucru înțelept să fie luați acolo”. „Parabolele”, pag. 255.

Deci, mâna la lucru!

„Pune mâna la lucru, pentru tine și pentru alții”, zice o mărturie.

Diferitele campanii de lucru din timpul anului, ne oferă cele mai potrivite ocazii de a răspândi adevărul în lume. Ar trebui să nu scăpăm niciuna din aceste ocazii, fără să ne facem partea noastră de lucru. O campanie de lucru e un timp de punere la probă a fiecăruia ins ce pretinde a crede și aștepta venirea Domnului. Domnul cerează *credința și iubirea* fiecăruia, spre a vedea dacă el are „o *credință lucrătoare*” și „o *iubire plină de osteneți*”. (1 Tes. 1, 3).

Este adevărat: mântuirea se câștigă prin credință, nu prin fapte; dar credința trebuie dovedită prin fapte. Credința fără fapte, e o credință moartă; deci, o pretenție absurdă.

În orice lucrare — o țintă anumită

O altă mărturie, zice: „În orice lucrare a lor, oamenii trebuie să-și ia o țintă anumită. Să fixeze anume, cât timp trebuie pentru o anumită lucrare, și apoi să depună toate eforturile, spre a termina lucrarea aceea în timpul hotărât”. „Parabolele”, pag. 314.

În „Planul Misionar” din cursul anului, avem prevăzute câteva campanii de lucru mai importante, între cari — de o mare importanță — este și *Campania de Toamnă* pentru răspândirea Revistei Festive. La lucrarea misionară din această Campanie, ar trebui să ia parte absolut toți membrii Comunităților noastre. „Nu există dispensă de serviciu în *armata Prințului Emanuel*”. — „Incheierea lucrării”, pag. 10.

Această Campanie, iată, a sosit! Ne bucurăm că ni se oferă o nouă ocazie de lucru. Domnul ne chiamă pe toți la lucru. Potrivit cu îndrumările date de Domnul, e bine să ne fixăm o țintă, și anume, una cât mai mare. Să ne formăm o scară cât mai înaltă, cu cât mai

multe trepte, și apoi să ne silim să urcăm această scară până la capătul de sus. Să nu ne fie frică de a ne fixa o țintă cât mai înaltă.

O mărturie importantă, zice: „Adu-ți aminte, că nu poți atinge o țintă mai înaltă, decât aceea pe care ți-ai pus-o singur. De aceea, pune-ți gândul la o țintă înaltă și, pas cu pas, chiar cu sfortări chinuitoare, cu sacrificii și lepădare de sine, *urcă mereu toate treptele acestei scări spre progres. Nu te lăsa oprit sau împiedecat de nimic*”. — „Parabolele”, pag. 302.

Așa dar, e de dorit, ca fiecare membru să se grăbească la lucru; și, să nu rămână nimeni fără să-și facă partea sa de lucru, luând *cel puțin zece reviste* pentru a le răspândi. Ne stă în față o mare perspectivă de succes. Cuvântul zice: „*Incredințează-ți lucrările în mâna Domnului, și îți vor izbuti planurile*”. Prov. 16, 3. Nici să nu ne gândim la insucces, și nici să nu vorbim de așa ceva; din contră, să zicem împreună cu apostolul Pavel: „*Pot totul în Hristos care mă întărește*”. Filip. 4, 13.

Cât de înălțător este pentru noi să știm, că membrii laici din toată lumea lucrează împreună cu predicatorii lor la strângerea unui popor în vederea venirii Domnului!

Cu ocazia unei adunări, într'o anumită țară, s'a raportat despre 48 de suflete botezate în urma lucrării cu Revista Festivă. Un frate care nu putea nici să citească, nici să scrie, a distribuit în mod credincios 24 de Festive în satul său. Rămânându-i numai o singură revistă, el a mers 23 de kilometri până într'alt sat, pentru ca să distribue și pe aceasta. El a dat-o aici pentru șase ouă, și această singură revistă a adus cinci oameni la adevăr.

Lucrarea cu Revista Festivă este mult binecuvântată de Dumnezeu.

Așa dar, CERUL să ne fie ținta, și înainte la lucru, împreună cu Domnul!
Te roagă, cântă și urmează
Pe drumul arătat de El,
Căci El te binecuvintează,
Când CERUL tu ți-l iei ca țel.

Înainte, fraților, prin ținta străduințelor, spre supremul ideal: MANTUIREA!
Domnul să ne ajute și să ne facă parte de această fericită nădejde a creștinului!

D. M. Făurescu

Succes în Campania de Toamnă 1937

Comunitatea Moinești din Conf. Moldova de Sud și-a ajuns ținta și a terminat campania de Toamnă, trimițând sumele.
12 August, 1937

T. Bujor

PLECAȚI DE-ACUM. . . .

Plecați de-acum în lume, în lungul, latul
[zării,

In văile abrupte, pe valurile mării;
Străbateți țări, oceane, pătrundeți adân-

Purtați cu voi solia ce plină e de daruri.
[curi,

Duceți-vă 'n răspântii, călcați pe dru-

In țările păgâne lăcuți ca niște astre;
Chemati din întunec, și scoateți la lu-

Pe cei ce zac în moarte și stau în praș
[mină,

Să vină orbii, ciungii, săracii și toți
[schiopii,

Cei vitregiți de soartă, trudiți, și miopii,
Ce-i ce-au gustat amaruri, cu lacrimi

Au fost legați în lanțuri, sau sclavi au
[sunt hrăniți,

Străbateți țări, oceane, pătrundeți și a-
[dâncuri,

Purtați cu voi solia ce plină e de daruri
Plecați de-acum în lume, în lungul, latul

Prin văile abrupte, pe valurile mării. . . !
[zării,

Rant Artinian

Cercul Părinților

„Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copii voștri, ci creșteți-i în musturarea și învățătura Domnului”. Efes. 6, 4.

Una dintre datoriile cele mai sfinte și cele mai mari cari cad în sarcina părinților este creșterea copiilor lor. Creșterea aceasta înseamnă a le face educație. Mulți părinți cred că această educație este treaba școlii, iar pentru ei este suficient să aibă grija de hrana, îmbrăcămintea și adăpostul copiilor.

Acest fel de gândire nu este însă cel just, ba este chiar un păcat. Cum adică? Nu se îngrijește omul gospodar la fel și de animalele pe cari le are în curte? Copilul este însă un om, un suflet, și pentru el trebuie ceva mai mult, chiar din partea părinților. Părinții sunt cei dintâi care trebuie să se ocupe de sufletul copilului, începând din primele zile ale existenței lui.

Pentru copil, primii șapte ani sunt hotărâtori pentru toată viața lui, pentru că în acest timp se plămădește caracterul lui. Nu de geaba se zice adesea unui om lipsit de caracter, că „îi lipsesc cei șapte ani de acasă”.

Cei șapte ani de acasă, bine întrebuințați, au făcut din Moise omul lui Dumnezeu, iar prin educația primită de la mama sa a rezistat tuturor ispitelor Egiptului și ale curții lui Faraon.

Grija pentru creșterea copiilor nu închează însă după cei șapte ani, ba din contră, ea crește odată cu pășirea copilului în școală și în lume. Cu ce fel de copii va veni el în contact, ce fel de obiceiuri își va însuși, ce învățături va adopta? Iată întrebări cari chinuesc adânc mintea părinților, și adesea sufletul lor le este amărit când văd pe copii că nu fac cele mai bune experiențe în viață, sau că buna lor deservire este primejduită. Adevărat este proverbul care spune: „Copil mic, grijă mică — copil mare, grijă mare!”

Școala îi dă copilului mai mult instrucțiune, adică învățături, și mai puțină educație adică obiceiuri bune și sănătoase; iar de multe ori și acestea nu sunt de calitate cea mai bună. De aceea pentru omul credincios problema aceasta e și mai arzătoare: *fi-va copilul meu mântuit?* Aceasta depinde în primul rând de creșterea pe care o primește în familie. Dar a da educație, nu este lucru ușor. E poate lucrul cel mai gingaș, pentru că lucrezi cu ceva care nu se vede, lucrezi cu sufletul unei fiin-

țe. Părinții se pregătesc pentru multe în viață, pentru a putea duce lupta existenței, dar cea mai mare parte a părinților nu sunt pe deplin pregătiți pentru a face educația cu bun succes odraslelor lor.

Biblia ne învață că Dumnezeu avea multă încredere în Abraam pentru faptul că el știa să poruncească fiilor și casei lui, ca să țină calea Domnului, făcând ce este drept și bine.

Dar cum să faci lucrul acesta cu succes? Ce trebuie pentru aceasta? Două lucruri mari trebuie: *Iubire și pricepere*; iar acestea vin prin *studiu și rugăciune*.

Iată pentru ce, Comitetul Uniunii a luat următoarea hotărâre:

„Având în vedere nevoia de a se da îndrumări părinților cu privire la datoriile și lucrarea lor educativă față de copil,

Hotărâm

ca din partea Uniunii să se dea direcțiile necesare pentru cercurile părinților în Comunități, precum și material pentru ședințele acestor cercuri. Se hotărăște de asemenea ca fratele Diaconescu să aibă grija acestor lucrări la Uniune”.

„Având în vedere că lucrarea de educație a copiilor în școli și în Comunitate trebuie să meargă mână în mână cu cea făcută de părinți în familie;

„Că părinții au nevoie ei înșiși de a fi stimulați și educați pentru această lucrare;

„Și având în vedere că în denuminațiunea noastră este organizat un Cerc al Părinților cu scopul de a pregăti pe părinți pentru această lucrare a lor și a-i susține în ostenelele lor,

Hotărâm

Ca să se înființeze în toate Comunitățile din Uniunea noastră „Cercul Părinților” așa cum este prevăzut în Manualul Comunității. Ca material de studiu pentru adunările acestui cerc, propunem în primul rând cartea „Educație”.

Rugăm pe frații predicatori, pe frații lucrători și prezbiteri, ca luând de bază cele scrise în Manualul Comunității la pag. 61 și la pag. 159, să procedeze cu toată râvnă la organizarea acestui Cerc al Părinților și la finerea acestor adunări pentru aceasta cartea „Educație”.

Vom publica bucuros aici la această rubrică vestile și experiențele ce se vor face în Comunități în această privință. Așteptăm cât de curând asemenea vești. În numerele viitoare vom da și material de studiu pentru aceste adunări.

Ținând seama că nu avem încă școlile noastre pentru a crește pe copiii cu adevărat în musturarea și învățătura Domnului, nevoia acestor cercuri ale părinților este și mai importantă pentru mântuirea copiilor și pentru menținerea legăturilor creștinești în mijlocul familiei. Înainte cu tot curajul și credința, și Domnul ne va da binecuvântarea sa.

Secretar pentru Educație

Victor Diaconescu

Ajungerea țintei

„Fraților, eu nu cred că L-am apucat încă; dar FAC UN SINGUR LUCRU: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă”. Filip. 3, 13, 14.

Era în drum spre Damasc, unde Saul, cu imputernicire din partea mai marilor preoților, trebuia să lege în lanțuri pe toți cei ce chemau numele lui Hristos. Dar deodată în jurul lui apăru o lumină cerească. Pe genunchii săi tremurând, fiorosul persecutor aude cuvintele lui Isus; el le ascultă și viața sa de aici înainte este însuflețită de o țintă înaltă — să-și întrebuințeze puterea în slujba acesteia, neținând seama de prigonirile cari vor urma lucrării sale de apărător al adevărului. El singur declară: „UN SINGUR LUCRU FAC..... ALERG SPRE ȚINTA”. Marea țintă căreia apostolul Pavel își închină toată viața sa, ne este arătată în cuvintele următoare:

„Căci pentru mine a trăi este Hristos”.

„Este de mare valoare ca în viață să avem astfel de ținte înalte, pentru ajuțarea cărora să se facă a jertfi energia, talentele și chiar viața. De aceea să ne punem o țintă înaltă și să luptăm pentru ajungerea ei”. „Lăsați ca aceasta să lumineze pe orizontul vieții voastre la fel ca soarele Groenlandei, care niciodată nu apune nici zi nici noapte. Dați-vă sufletul pentru atingerea ei. Vedeți-o în orice lucru și vedeți orice lucru în ea. Ținta pe care o veți avea va domina viața voastră, hotărând mersul ei, și de ea depinde succesul sau insuccesul vostru; ea va conduce destinul vostru”.

„Binecuvântat este omul”, zicea Carlyle „care și-a găsit lucrul său; să nu ceară alte binecuvântări, el are un scop în viață — el l-a găsit și-l va urma”.

„Adu-ți aminte, că nu poți atinge o țintă mai înaltă decât aceea pe care ți-ai

pus-o singur. De aceea pune-ți gândul la o țintă înaltă și, pas cu pas, chiar cu sfertări chinuitoare, cu sacrificii și lepădare de sine, urcă mereu toate treptele acestei scări spre progres. Nu te lăsa oprit sau împiedecat de nimic". — „Parabolele", pag. 302. Lumea face loc oamenilor cari au o țintă în drumul lor; și chiar când ei se odihnesc, faptele lor le urmează.

Stând în fața unei mulțimi de batjocoritori, cari caută prilej de a-l prinde în cuvânt, ca apoi să-l ducă la rug pe urmele lui Huss și Ieronim, Luther declară solemn și cu voce tunătoare: „Eu stau aici, eu nu pot altfel, Dumnezeu să-mi ajute, Amin". Și acest bărbat care strălucește ca un luceafăr în noaptea secolelor întunecate, era în stare să facă NUMAI UN SINGUR LUCRU și aceasta era să stea tare la cele scrise, chiar dacă pentru aceasta s'ar fi cerut să se plătească tributul vieții sale.

Înainte de a părăsi pe ai Săi, Isus îndreptă mintea ucenicilor către marea țintă pe care ei trebuia s'o urmărească: „Și-Mi veți fi martori" este ținta de atins la care Domnul ne-a chemat. A învăța, este numai o parte din ținta de ajuns; ținta completă este: „Și faceți ucenici".

A câștiga suflete pentru Domnul este cea mai înaltă țintă la care oamenii pot să năzuiască, deoarece aceasta este și lucrarea Domnului, lucrare care L-a făcut să părăsească cerul, venind „să caute și să mântuiască ce era pierdut". Dar Pavel zice: „Căci noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu".

Glăsu lui Dumnezeu prin conducerea Conferinței Generale zice: „Să câștig cel puțin un suflet pentru Hristos" (vezi „Liga câștigării de suflete") în anul 1937. Acesta este „SINGURUL" lucru care ar trebui să preocupe mintea și planurile noastre în acest an.

Unul din comandanții armatelor în războiul civil din America de Nord, Generalul Phill Sheridan, supraveghea de mai multă vreme o baterie inamică, care făcuse mari stricăciuni în rândurile trupe sale. El chemă un căpitan și-i zise: „Căpitane, vrei să capturezi această baterie"? „Voiu încerca, Domnule General" răspunse căpitanul. Sheridan își ridică mâna, repetând: „Căpitane, vrei să capturezi această baterie"? „Voiu încerca, Domnule General". Pentru a treia oară și cu mai multă putere, Generalul tună spre tânărul ofițer: „Căpitane, vrei să capturezi această btaerie"? „O voiu face, sau mor, Domnule General".

Dumnezeu vrea ca noi să lucrăm pentru salvarea unui suflet în anul 1937 chiar dacă aceasta ar costa viața noastră. „Dumnezeu o vrea", strigă Petru Eremitul și 500.000 de oameni s'au îndreptat spre Ierusalim pentru a elibera mormântul Domnului din mâinile Sarcenilor; mai târziu un milion și un sfert au însoțit pe cei cari plecase înainte. Cu toate că niciunul din ei nu a ajuns la Ierusalim, totuși ei plecau cu milioanele și datorită unei convingeri profunde au jertfit viața lor. „Dumnezeu o vrea" strigau conducătorii lor și mulțimile plecau.

Astăzi a sosit timpul când se aude o

altă chemare pentru oameni cari vor merge să vestească venirea Mântuitorului pentru a doua oară, pregătind un popor „răvnitor de fapte bune", care să-I iasă în întâmpinare.

O lume se pierde; iar noi suntem chemați pentru a salva pe cei sortiți focului. „Dumnezeu o vrea". Nu există niciun alt plan care în mod mai eficace ar putea ajuta la încheierea marelui lucrări a Domnului pe acest pământ, decât planul Ligii „Câștigării de suflete". Va pleca oare și acum poporul advent, ca și atunci mulțimile din diferite neamuri, când știu că Dumnezeu o vrea și că Cel ce cheamă este Isus Biruitorul?... Obiecțiunea adusă Bisericii „Laodicea" este că se găsește într'o temperatura scăzută, „căldicel", și sfatul dat, este: „Fii plin de răvnă".

Fie ca această temperatură să se ridice sub influența focului convingerii și cerinței imperioase a timpului. Marea număr de cartele „Liga câștigării de suflete" cari au fost împărțite, prin cari noi cu toții am luat o hotărâre de a „salva un suflet în acest an", dovedesc suficient că o mare mișcare mondială este pe cale să înceapă. Să nu încetăm deci niciodată de a ridica acest stindard al evanghelizării personale cu entuziasmul unei cruciade pentru prințul Emanuel.

„Un suflet pentru Hristos, ori mor" să fie marea și SINGURA țintă a oricărui așteptător al revenirii Domnului Isus Hristos în slavă.

F. Ieremia

Impresii din Africa

Intorcându-se în Anglia din prima sa expediție misionară întreprinsă în Africa Centrală, marele Livingstone rosti aceste cuvinte către o grupă de prieteni creștini, adunați în Londra ca să asculte raportul său: „Domnilor, vă rog să vă îndreptați atenția spre Africa, continentul întunecat".

Din acea memorabilă zi pentru misiunile din Africa, acest continent este cunoscut lumii sub numele de „Continentul Intunecat", și cu adevărat acesta este un ținut al întunecului. Livingstone a făcut atunci această constatare, și acum, după aproape un veac de întreprinderi

misionare de cel mai curat și mai eroic fel, Africa este încă un pământ unde, după cum văzu profetul în viziune cu multe veacuri mai înainte, milioane de oameni șed în ținutul umbrei morții, așteptând venirea luminii. Africa este încă un ținut cufundat în noapte, locuit de

oameni cu fețe triste și de femei și copii chinuți de dureri.

După o călătorie de trei luni în josul Coastei de Apus și în sus spre interiorul depărtat al Camerunului, tabloul întunecului din Africa îmi apare și mai izbitor. Cred că n'am să uit niciodată

Adunarea Bapoukou din Grand-Batanga, Camerun, adunându-se în fiecare Sabat spre a cerceta Cuvântul și a se ruga pentru un misionar.

Misionarii și lucrătorii băștinași din regiunea Nanga-Eboko.

primele mele impresii despre Africa. Știți Dvs că primele impresii, chiar dacă nu sunt totdeauna cele mai exacte, sunt de sigur totdeauna cele mai dăinuitoare. Prima vedere pe care am avut-o asupra Africii a fost asupra coastei întinse și netede a Senegalului. Era spre seară. Timp de câteva ore am avut semne netăgăduite că ne apropiem de pământ. Dar soarele apunea în dosul Insulelor Cap Verde, unde fratele Raposo împreună cu familia sa face o lucrare promițătoare, și totuși n'am văzut niciun pământ. Noaptea vine repede în Africa, și, împreună cu doi misionari protestanți cari erau în drum spre Sudanul englez, eu mă uitam mereu de pe bordul vaporului în noapte, căutând conturul coastei Senegalului, când deodată lumina slabă a unui far licări în depărtare. Pe măsură ce „Adda” ne ducea din ce în ce mai aproape, această licărire depărtată devenea din ce în ce mai strălucitoare, până când în cele din urmă la fiecare fașie de lumină, puteam să disting linia coastei Africane: o linie lungă și întunecoasă în noapte.

Vaporul nostru trecu repede pe lângă Capul Verde. Îndată farul se pierdu din vedere, și nu mai rămase decât noapte. Aceasta era Africa, „continentul întunecat”.

Mai departe de-a-lungul coastei, vaporul nostru s'a oprit la Calabar mai mult de o zi. M'am folosit de această oprire ca să vizitez o foarte importantă colonie de leproși la câțiva kilometri depărtare în interior condusă de misiunea scoțiană Presbiteriană din Nigeria. Aci, întovărășit de doctorul Hoffman, un tânăr doctor german pe care-l întâlnisem pe vapor și care trebuia să lucreze pentru câțiva timp la această colonie de leproși, am avut a doua prieliște din „continentul întunecat.”

La poarta cea mare dela intrarea în

colonia de leproși se află înghesuită o mulțime vrednică de milă: unii stau jos, alții zac, alții se târâsc, iar alții nu sunt în stare să se ridice singuri dela pământ și rămân astfel lipsiți de ajutor până când mâini prietenoase îi ridică. Aceia cari sunt cei mai apropiați de poartă iau o atitudine rugătoare, tăcuți, pasivi, resemnați, răbdători. Poarta se deschide. O frământare asemenea unei slabe adieri de vânt peste niște oase moarte se produce între cei care așteaptă. Doi misionari, un bărbat și o femeie, însoțiți de un African, ies afară. Ei se opresc lângă unul, lângă altul și apoi lângă altul din cei cari așteaptă. Sunt aleși doi și, fără nicio schimbare de expresie, intră pe poartă, prea uimiți spre a fi fericiți. „Destul”, zise misionarul, „nu mai este niciun loc”, și un mic semn pe care l-am văzut pretutindeni în Africa fu pus iarăși la poartă: „Niciun loc liber”.

Deodată se auzi un strigăt. O bătrână, jumătate stând, jumătate târându-se și cu mâinile întinse se ruga: „Până când să mai aștept? Până când trebuie să mai aștept?” Un strigăt sfâșietor, un strigăt neputincios în noapte!

Africa este un continent întunecat. Toată întunecimea păcatului acopere pe locuitorii ei. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu că lumina „Evangheli- ei veșnice” împrășteie repede acest întunec. Spiritul lui Dumnezeu aprinde focul în satele fără de număr, și aceste centre de lumină străpung întunecul spiritual. Lucrul acesta se poate spune despre multe părți din Africa, și mai ales când este vorba de Camerun, teritoriul din Africa Ecuatorială Franceză, către care „doresc să vă îndreptați atenția” în acest raport de față.

Camerunul este un ținut întins de păduri și savane, cu peste 200 de kilometri de coastă lângă golful Biafra.

Desimea populației în acest ținut atinge o medie de cinci locuitori pe kilometru patrat, în timp ce media pentru întreg continentul este cu puțin mai mult de 2 locuitori pe kilometru. În partea de sud și de nord a Camerunului desimea se ridică până la nouăsprezece locuitori pe kilometru patrat.

Ținutul acesta își are numele dela Portughezul care îi exploră coastele cam prin veacul al 15-lea. Exploratorii Portughezi au găsit așa de mulți crabii la gura râului Camerun încât l-au numit „rios des cameroes” (râul crabilor), de unde și numele de Camerun, nume dat de prima dată coastei și mai apoi întregului ținut. Cu toate acestea o colonizare temeinică nu s'a început până la mijlocul ultimului veac de către negustorii englezi și germani, mai întâiu la Victoria și apoi la Duala. Creștinismul a fost adus pentru prima dată aci de către misionarii Presbiterieni din America. Ei își începură lucrarea pe coasta de sud-vest în limba Benga din Guinea spaniolă și insula Fernando Po, unde întemeiaze încă de mai înainte stațiuni. De atunci mai multe societăți protestante au început lucrarea în diferite părți ale ținutului.

Până în prezent lucrarea noastră s'a mărginit numai la triburile necreștine din Camerunul de răsărit și miază-noapte. Diviziunea Europeană de Nord conduce o stațiune în partea cea mai de nord, aproape de Marua, între Foulbesi islamizați. Diviziunea Europeană de Sud conduce trei stațiuni principale așezate pe vechiul drum de sclavi care duce dela savanele din interiorul continentului până la Yaoundé, actuala capitală. Prima stațiune a fost inaugurată de fratele și sora R. J. Iones și fiul lor Bobby în 1928, la Nanga-Eboko, 165 de kilometri spre răsărit și puțin spre nord de Yaoundé. Această stațiune este acum centrul Misiunii noastre din Africa Ecuatorială. A doua stațiune importantă este așezată la 168 kilometri spre răsărit de Nanga-Eboko, la Ndoumbi, între Makași, iar a treia, la 100 kilometri mai departe spre interior la frontiera ținutului Congo de mijloc, la Batouri, reședința șefului superior al tribului Kaka. Aceste trei stațiuni principale sunt centrele administrative pentru conducerea a aproape treizeci de stațiuni avantposturi.

(Urmare în numărul viitor).

W. R. Beach

Secretarul Diviz. Europene de Sud

Programul pentru ora misionară din luna Septembrie 1937.

Cumpătarea

Program.

Cântare de deschidere.

Rugăciune.

Raportul lucrării misionare din luna trecută.

Cântare.

Studiu biblic: „Cumpătarea creștină”.

Lectură: „O adevărată reformă”.

Lectură: „Intrebuințarea vinului de către Adventiști”.

Lectură: „Pana de despicare”.

Colectă pentru lucrarea misionară locală.

Cântare.

Rugăciune.

Notă pentru conducători. — În acest secol, când mințile oamenilor sunt în confuzie și principiile sunt coborâte, Dumnezeu ne trimite solia de a „ridica stindardul reformei tot mai sus.”

Obiectul acestui program este:

1. A se asigura o consacrare deplină a membrilor noștri în vederea abținerii dela ori ce fel de băuturi alcoolice.

2. A se asigura conlucrarea în ducearea soliei sanitare la vecinii noștri ca o „pană de despicare” față de căminurile și inimile lor.

3. Formați (acolo unde se găsește o persoană potrivită) o clasă practică de îngrijire de bolnavi pentru a pregăti pe membrii noștri a fi misionari sanitari între cei din jurul lor.

4. Accentuați asupra necesității ca fiecare membru al bisericii noastre să ia parte în fiecare ramură a lucrării noastre misionare.

Departamentul Misiunii Interne.

Cumpătarea creștină

1. Ale cui sunt trupurile noastre? 1. Cor. 6,20.

2. Pentru care scop dorește Dumnezeu trupurile noastre?

Răspuns: Ca să fie templul Spiritului Sfânt. 1. Cor. 6,20.

3. Ce ar trebui să facem cu trupurile noastre? Rom. 12,1.

4. Prin ce putem să mărim pe Dumnezeu?

Răspuns: Prin obiceiurile noastre în mâncare și băutură. 1. Cor. 10,31.

5. Cum dorește Dumnezeu să-îngrijim de trupurile noastre?

Răspuns: El dorește să ni le păstrăm curate. 2. Cor. 7,1.

6. Cum putem face acest lucru?

Răspuns: Spălându-ne corpul cu apă curată. Ebrei 10,22.

7. Cum este poruncit creștinului să mănânce?

Răspuns: „Mănâncă . . . să-și întărească puterile, nu ca să se dedea la beție”. Ecles. 10, 17.

8. Care a fost dieta dela început a omului? Gen. 1, 29.

Notă: Numai lucrurile din domeniul cel atât de întins al vegetalelor erau întrebuințate ca hrană.

9. Când și de ce a fost permis să se mănânce carne? Gen. 9,3.

Notă: „Dieta hotărâtă omului la început n'a cuprins hrana de carne. Numai după potop, când orice verdeață depe pământ a fost distrusă, oumul a primit încuviințarea de a mânca și carne. Când Dumnezeu a ales în Eden hrana omului, El a arătat care era cea mai bună dietă. „Pe urmele Marelui Medic”. pag. 311.

10. Ce este oprit dacă totuși se consumă carne?

Răspuns: Sângele. Faptele 15, 20; Lev. 3, 17.

11. Ce altceva mai este interzis în Cuvântul lui Dumnezeu? Prov. 23,29-33.

12. Printre cari ne este poruncit să nu fim? Prov. 23,20,21.

13. Cine nu va intra în ceruri?

Răspuns: Bețivii. 1. Cor. 6,9,10.

14. Numai cine va avea voie să intre în ceruri? Apoc. 21,7.

pline cu felurite mâncări vătătoare, sunt departe de a fi un exemplu pentru cumpătarea creștină.

„O altă clasă în dorința de a da un bun exemplu, merg în extrema cealaltă. Unii nu pot să obțină hrana cea mai de dorit și în loc să folosească acele alimente cari ar împlini lipsa, ei urmează o dietă sărăcăcioasă. Hrana lor nu procură elemente necesare producerii unui sânge bun. Sănătatea lor suferă, puțurile le sunt slăbite, și exemplul lor vorbește mai de grabă contra decât în favoarea unei reforme în dietă.

„Alții cred că din moment ce sănătatea cere o dietă simplă, nu este nevoie de grijă în alegerea sau pregătirea hranei. Unii se mărginesc la o dietă cât se poate de săracă, fiindcă nu au felurimea de alimente necesară împlinirii nevoilor corpului, și ca urmare ei suferă.

„Cei cari cunosc doar o parte din principiile reformei sunt deseori cei mai severi, nu numai în a trăi ei înșiși după vederile lor dar și în stăruirea cu aceste idei ale lor între familiile și vecinii lor. Efectul reformei lor rău înțelegeasă ce se vede în propria lor fire bolnăvicioasă, și străduințele lor de a-și impune vederile și altora, dau multora o idee greșită despre reforma dietei și îi fac să o lepede cu totul.

„Cei cari înțeleg legile sănătății și cari sunt conduși de principii, se vor feri de extreme atât în îngăduințe cât și în restricții. Dieta lor este aleasă nu pentru simplul motiv al mulțumirii gustului lor, ci pentru întărirea corpului lor. Ei caută să-și păstreze orice putere în cea mai bună stare pentru a servi cât mai bine pe Dumnezeu și pe oameni. Gustul stă sub controlul rațiunii și al conștiinței și ei sunt răspălțiți cu sănătate la corp și la minte. Ei nu impun vederile lor și altora în mod stăruitor, exemplul lor este o mărturie în favoarea principiilor celor bune. Acești oameni au o mare influență spre bine. Este în adevăr un simțământ comun în reforma dietei. Acest subiect ar trebui să fie studiat cât mai bine și cât mai amănunțit, și nimeni n'ar trebui să critice pe alții din pricină că obiceiul său nu se potrivește întocmai cu al lor. Este cu neputință a face o regulă de fier pentru a reglementa obiceiurile fiecăruia, și nimeni n'ar trebui să se creadă a fi măsură desăvârșită pentru alții. Nu toți pot mânca aceleași lucruri. O hrană care este plăcută și bună pentru o persoană poate fi fără gust și chiar dăunătoare pentru alții. Unii nu pot folosi lapte, pe când altora le place foarte mult. Unele persoane nu pot mistui fasolea și mazărea; alții le găsesc sănătoase. Pentru unii grăunțele ori cum ar fi, dacă sunt pregătite, alcătuiesc o hrană bună pe când alții nu le pot folosi.

O adevărată reformă

„Nu toți cari pretind a crede în reforma dietei, sunt într'adevăr reformatori. La multe persoane reforma constă

numai în îndepărtarea unor mâncăruri nesănătoase. Ei nu înțeleg în mod lămurit principiile sănătății, și mesele lor încă

„Unii sunt continuu îngrijorați ca nu cumva hrana lor, oricât de simplă și sănătoasă, să nu le fie dăunătoare. Acestora doresc să le spun: Nu gândiți că hrana voastră vă va dăuna, nu vă gândiți de loc la aceasta. Mâncați după cum socotiți că e bine, și dacă ați rugat pe Dumnezeu să binecuvinteze hrana ca să fie spre întărirea corpului vostru, credeți că El vă aude rugăciunile și fiți fără grijă.

„Dumnezeu nu este onorat, când corpul este neglijat și împovărat și astfel făcut nepotrivit pentru serviciul Lui. A avea grijă ca să se procure corpului o hrană gustoasă și întăritoare este una din primele datorii ale unui cap de familie. Este cu mult mai bine a avea o haină și o mobilă mai eficientă decât a lipsi corpul de hrana necesară...

„Cercetați-vă cu îngrijire dieta. Cerce-

tați de la cauză la efect. Cultivați controlul de sine. Puneți gusturile sub controlul rațiunii. Nu abuzați de stomac, mâncând prea mult, dar nici nu vă lipșiți de o hrană bună și gustoasă pe care o cere sănătatea.

„Reforma sanitară este întemeiată pe principii, cari au raze de influență foarte întinse și îndepărtate, și noi n'ar trebui să le micșorăm prin deprinderi și vederi înguste. Inșă nimeni n'ar trebui să îngăduie ca opunerea, bătaia de joc, ori dorința de a se face plăcut sau a influența pe altul, să-l abată de la adevăratele principii sau să-l facă să le privească în chip ușuratic. Cei cari sunt conduși de principii vor fi hotărâți să stea pentru dreptate; în toate legăturile lor vor dovedi un spirit generos și cumpătat asemenea lui Hristos”. — „Pe urmele Marelui Medic”, pag. 318—324.

Pană de despicare

Advențiștii au o solie foarte însemnată. Ea cuprinde mai mult decât Sabatul, starea morților, și alte câteva doctrine. Toate acestea sunt cuprinse în ea. Ea cuprinde orice adevăr pe care Dumnezeu l-a descoperit vreodată poporului Său dela Geneza 3, 15, până la „Vino Doamne Isuse”, din Apoc. 22, 20. Ținta soliei este „ca să înfățișeze pe orice om, desăvârșit în Isus Hristos”. Col. 1, 28.

Pentru a împlini aceasta, reforma dieței trebuie să sfințească corpurile noastre, și să le facă locuințe demne pentru Spiritul Sfânt, tot așa cum sângele lui Isus curățește spiritul nostru. El dorește să fim cu totul sfințiți. 1 Tes. 5, 23.

O parte a soliei noastre este de a vesti lumii reforma sanitară. Advențiștii ar trebui să fie oamenii cei mai sănătoși din lume. Poporul Izrail a fost astfel atâta timp cât a urmat legile sănătății date de Dumnezeu. Ps. 105, 37.

Noi ar trebui să știm mai mult despre nevoile corpului, despre funcțiile lui, despre legile lui și despre felul cum să fie tratat. Este planul lui Dumnezeu ca să fim buni Samariteni vizitând pe cei bolnavi (Mat. 25, 26), rugându-ne pentru ei (Iac. 5, 14), și folosind mijloace naturale pentru păstrarea sănătății.

Reforma sanitară este numită „pana de despicare” și „mâna dreaptă a soliei”. Noi ar trebui, ca toate cunoștințele despre sănătate pe cari le posedăm, să le folosim în eforturi de a ajuta omenerii suferinde, influențând-o în felul acesta în favoarea celeilalte părți a soliei. Dumnezeu va binecuvânta orice efort al nostru pe care îl facem spre a ne pregăti cât mai bine în vederea servirii vecinilor noștri.

foști și faptele lor. Ei sunt călcători ai legii lui Dumnezeu; și vor fi pedepsiți pentru păcatele pe cari le fac și pentru acelea pe cari ei au influențat pe alții să le facă prin ispitele puse în calea lor.

„Faceți ca toți aceia cari mărturisesc a crede adevărul prezent, și a fi reformatori, să și trăiască după credința lor. Dacă cineva al cărui nume este înscris în registrul Comunității face vin sau cidru pentru târg, noi ar trebui să lucrăm foarte serios cu el, și dacă el continuă cu acest obicei, atunci trebuie să fie pus sub disciplina Comunității. Aceia cari nu se lasă să fie sfătuiți a nu face aceste lucruri nu sunt vrednici de un loc și un nume în poporul lui Dumnezeu. Noi trebuie să fim urmașii lui Hristos, și să punem inimile și influența noastră împotriva oricărui obicei rău”. „Mărturii”, Vol. V, 358. 359.

Intrebuințarea vinului de către Adventiști

Invățăturile Scripturii în cece privește întrebuințarea alcoolului sunt lămurite, cum arată și lectura noastră biblică. Unii vor să arate câteva lucruri îngăduite izraeliților. Dar ar trebui de asemenea să ne reamintim că lor le-a fost îngăduit să aibă și sclavi, să aibă mai multe soții și să divorțeze foarte ușor. Dar Isus spune cu privire la aceste lucruri: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar dela început n'a fost așa. Mat. 19,8.

Advențiștii sunt acel Ioan Botezătorul despre care se vorbește în Maleahi 4,5. Dieta lui ar trebui să fie a noastră. Cu mult mai mult noi ar trebui să luăm la inimă îndemnul: „Să se ferească de vin și de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nici băutură îmbătătoare stoarsă din struguri”. Numeri 5,3.

Spiritul profeției ne vorbește foarte clar: „Eu nu pot să văd cum creștini în lumina legii lui Dumnezeu, să se apuce cu conștiința împăcată să crească hamei sau să facă vin ori cidru pentru târg. Tuturor acestora poate să li se dea o bună întrebuințare, dovedindu-se astfel o binecuvântare, sau pot fi rău întrebuințate ajungând o ispită și o cursă. Cidrul și vinul pot fi servite cât timp sunt proaspăte și pot fi păstrate dulci mult timp, și dacă sunt întrebuințate într-o stare nefermentată ele nu vor detrona rațiunea”. — „Mărturii” Vol. V, pag. 356.

„Mulți nu sunt niciodată beți cu totul dar ei sunt totdeauna sub influența ci-

drului și vinului fermentat. Ei sunt înfierbântați și desechilibrați la minte, nu cu adevărat beți dar cu totul într-o stare rea, deoarece toate puterile nobile ale minții sunt pervertite. O predispoziție spre diferite boli, ca dropica, boala de ficat, dambila, îngrămădire de sânge la cap, iată rezultatele obiceiului de a folosi cidru acru. Prin întrebuințarea lui își atrag continuu asupra-le boli. Unii mor de ofticiă sau cad sub puterea apoplexiei numai și numai din această singură cauză. Unii suferă de dispepsie. Orice funcțiune vitală este slăbită și medicii le spun că suferă de ficat, pe când dacă ei ar rupe-o cu butoișul de cidru și nu l-ar mai întrebuința niciodată, puterile lor de viață atât de dăunate și-ar reprimi vigoarea lor”. „Mărturii”, Vol. V, pag. 357.

„Când bărbați și femei inteligente, cari mărturisesc că sunt creștini se scuză că n'ar fi nici un rău de a face vin și cidru pentru târg, deoarece cât timp el nu este fermentat nu va otrăvi, eu simt o mahnire în inima mea. Eu știu că aci este o altă latură a acestui subiect pe care eu nu doresc să o privească fiindcă egoismul le-a închis ochii față de relele grozave cari reies din întrebuințarea acestor stimulente. Eu nu înțeleg cum frații noștri pot să se abțină dela toate aparențele răului și totuși să se ocupe atât de mult cu creșterea hameiului, știind pentru ce este el întrebuințat. Acei cari ajută la producerea de băuturi, cari încurajează și dezvoltă gustul după stimulente și mai tari vor primi o răsplată după cum au

Cincisprezece minute misionare

7 August 1937

Subiectul misionar: Influența Spiritului Sfânt.

Textul misionar: Apoc. 18, 1.

„Care a fost rezultatul revărsării Duhului Sfânt în ziua de Rusalii? Vestea cea bună despre Mântuitorul înviat a fost dusă până la marginile lumii locuite. Inima ucenicilor era supra-încărcată de o bunăvoință atât de deplină, atât de profundă și atât de cuprinzătoare, încât îi constrângea să meargă până la marginile pământului, mărturisind: 'Depart de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos'. Gal. 6, 14. Pe măsură ce ei vesteau adevărul așa cum este în Isus, inimi se lăsau biruite de puterea soliei. Biserica vedea cum în stoluri sbura către ea, din toate părțile lumii, persoane convertite. Persoane căzute dela credință, reveneau. Păcătoșii se uneau cu creștinii pentru a căuta mângăritarul de mare preț. Aceia cari fuseseră cei mai înverșunați împotriviții ai Evangheliei ajungeau apărătorii ei de frunte. Se împlinea profeția: 'Cel mai slab va ajunge „ca David”, iar casa lui David, ca Ingerul lui Dumnezeu'. Fiecare creștin vedea în fratele său chipul iubirii și bunăvoinței lui Dumnezeu. Un singur dor îi stăpânea. Un singur lucru pentru care toți se luau la întrecere absorbea pe toate celelalte. Unica ambiție a credincioșilor era de a da pe față asemănarea la caracter cu Hristos și să lucreze pentru întinderea împărăției Lui.

„Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți”. Fapte 4, 33. Ca urmare a lucrării se adăugau bisericilor oameni aleși, cari, după ce primeau cuvântul vieții, își consacrau viața lucrării de a duce și altora nădejdea, care lor le umplea inima de pace și bucurie. Sute vesteau solia: 'Impărăția lui Dumnezeu s'a apropiat'. Ei nu puteau să fie împiedecați sau intimidați de amenințări. Domnul vorbea prin ei, și ori unde mergeau bolnavii erau vindecați, iar săracilor li se vestea Evanghelia. Atât de puternic poate să lucreze Dumnezeu când oamenii se lasă călăuziți de Duhul Lui.

„Făgăduința cu privire la Duhul Sfânt ne aparține și nouă celor cari trăim astăzi, cum aparținea și primilor ucenici. Dumnezeu vrea și astăzi să înzestreze bărbați și femei cu putere de sus, cum a înzestrat și pe aceia cari au auzit cuvântul mântuirii în ziua de Rusalii. Chiar în timpul de față Duhul și harul

Lui sunt la îndemâna acelor cari au nevoie de ele și se sprijine pe cuvântul Lui.

„Să se noteze că Duhul Sfânt a fost vărsat după ce ucenicii ajunseseră la o unitate desăvârșită și nu se luptau pentru locurile cele mai de frunte. Toate deosebiriile fuseseră înlăturate. Iar mărturia dată de ei după ce Duhul fuseseră revărsat este aceeași. Luați aminte la aceste cuvinte: 'Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet'. Fapte 4, 32. Duhul Aceluia care murise pentru ca păcătoșii să poată trăi, însuflețea întreaga adunare a credincioșilor.

„Ucenicii nu cereau o binecuvântare pentru folosul lor propriu. Ei simțeau povara pe inima lor pentru sufletele pierdute. Evanghelia trebuia să fie dusă până la marginile pământului, și ei au cerut înzestrarea cu puterea făgăduită de Hristos. Atunci s'a revărsat Duhul Sfânt, și mii de suflete s'au convertit într-o singură zi.

„Tot astfel se poate întâmpla și astăzi. Să dea la o parte toate neînțelegerile, și să se predea lui Dumnezeu pentru mântuirea celor pierduți. Să ceară în credință binecuvântarea făgăduită, și ea va veni. Revărsarea Duhului în zilele apostolilor a fost ploaia timpurie, și cât de mărețe au fost roadele ei. Dar ploaia târzie va fi mult mai îmbelșugată. „Mărturie pentru Comunitate,” Vol. II pag. 12—14.

Faceți apel pentru o consacrare în vederea ducerii mai departe a soliei în luna aceasta.

Strângeți raportul săptămânii trecute.

14 August 1937.

Subiectul misionar: O mișcare de reformă în poporul lui Dumnezeu.

Textul misionar: Ioel 2,28.

„In viziunea de noapte scene de o mare mișcare de reformă în poporul lui Dumnezeu au trecut pe dinaintea mea. Mulți preamăreau pe Dumnezeu, bolnavi erau vindecați și alte minuni se săvârșeau... Am văzut sute și mii, vizitând familii și deschizând Cuvântul lui Dumnezeu înaintea lor. Inimi erau convinse de puterea Spiritului Sfânt, și un duh de adevărată pocăință se manifesta. In toate părțile unde au fost deschise pentru vestirea adevărului. Lumea părea a fi luminată de o influență cerească. Mari binecuvântări a primit poporul cel blând și umil al lui Dumnezeu.” „*Christian Service*”, pag. 42.

Cereți să se povestească experiențe misionare.

Strângeți raportul săptămânii trecute.

21 August 1937

Subiectul misionar: Nevoia unei schimbări.

Textul misionar: Mat. 21, 28—30.

„Când reproșul nepăsării și al trândăviei va fi șters de pe biserică atunci Spiritul lui Dumnezeu se va manifesta în chip foarte măreț. O putere divină se va descoperi. Biserica va vedea lucrarea providențială a Domnului oștirilor. Lumina adevărului va străluci în raze clare și puternice, și ca în timpul apostolilor, multe suflete se vor întoarce dela rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat de slava lui Dumnezeu.” — „*Christian Service*”, p. 43.

Cereți rapoartele dela aceia cari țin clase de familii ale școlii de Sabat.

Cereți raportul săptămânii trecute.

28 August 1937

Subiectul misionar: Lucrarea de Samariteană a lui Dumnezeu.

Textul misionar: Titu 3, 8.

„Lucrarea de a strânge pe cei săraci, pe cei apăsați, pe cei lipsiți, este adevărata lucrare pe care fiecare biserică ce crede adevărul prezent ar fi trebuit s'o facă de mult. Noi trebuie să dovădim iubirea gingașă a Samariteanului, alinând nevoile corporale, hrânind pe cei flămânzi, aducând oropsiții săraci în casele noastre, primind dela Dumnezeu în fiecare zi har și putere, care ne va face în stare să ajungem până în adâncurile mizeriei omenești, și să ajutăm acelor cari nu-și pot ajuta singuri. Făcând această lucrare, avem frumosul privilegiu de a prezenta pe Hristos Cel răstignit.” — „*Christian Service*”, pag. 188.

Cereți un raport dela cineva care ține lecturi biblice cu lecțiunile școlii de Sabat.

Strângeți raportul săptămânii trecute.

„Indepărtându-se dela planul stabilit de Dumnezeu pentru dieta lor, Izrailiții au suferit o mare pagubă. Dorind o dietă cu carne, au cules și roadele ei. Ei n'au ajuns la idealul lui Dumnezeu în ce privește caracterul sau îndeplinirea țintei Lui. Domnul, le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei. Ei au prețuit cele pământești mai mult decât pe cele spirituale și sfânta superioritate pe care o dorea El pentru ei, n'a fost ajunsă.” — „*Pe urmele Marelui Medic*”, pag. 312.

A doua călătorie misionară spre Madagascar

(Urmare din numărul 6).

În Djibouti am stat mai mult de șase ore, fiind multe mărfuri de încărcat. Cu toate că ne găseam în anotimpul temperat, totuși aci era foarte cald. După spusele unora, există două anotimpuri bine marcate. Un anotimp începe din Octombrie până în Mai, suportabil; celălalt de cinci luni aproape, care se caracterizează printr-o temperatură foarte ridicată (43 grade la umbră). În acest oraș orariul e mai avansat cu trei ore decât cel din Franța. Călătorii cari doresc să se oprească în Djibouti, ca apoi să călătorească mai departe spre Abisinia, țara excursiilor și a vânătorilor prin excelență, pot să se ducă cu trenul dela Djibouti până la Adis-Abeba, capitala Abisiniei.

Vapoare în portul Aden.

La ora 3 p. m. vaporul a ridicat ancora, și s'a îndreptat spre Aden, port englez unde am ajuns Marți, 1 Decembrie, la ora 3 dimineața. La ora șase ieșind pe bord, observ că macaralele sunt în funcțiune pentru încărcarea altor mărfuri, iar mai mulți comercianți induși, așteptau cu nerăbdare deșteptarea vaporului, le scad pe jumătate și chiar mai mult. Pasagerii cari călătoresc pentru prima dată plătesc mărfurile cam scump, căci nu cunosc prețurile, însă cei cari au călătorit cel puțin odată se tocmesc cu ei în toată regula.

Mombasa-Zanzibar- Dar-es-Salam

Din Aden am plecat spre Mombasa, care se află la o distanță de 1630 mile. Am călătorit câteva zile și câteva nopți fără întrerupere. Orariul vaporului a în-

ceput să întârzie cu câte 15 minute pe zi. La 2 Dec. ora 4 p. m. am trecut pe la capul Guardafui.

În largul mării

Potrivit obiceiurilor de pe vapor s'a anunțat o serbare de două zile pentru ajutarea marinarilor bătrâni și orfani. Serbarea a început cu botezarea pasagerilor cari treceau pentru prima oară linia Ecuatorului. Voiu explica în rezumat acest act amuzant.

Botezul dela Ecuator

Ajunșând la Ecuator, marinarii și pasagerii cari trec pentru prima oară Ecuatorul sunt botezați de către Neptun, zeul și regele mărilor. Iată procedeul.

Neofiții trec prin momente critice. E nevoie de mult curaj și multă răbdare până ce au trecut prin toate torturile.

care e foarte sărată. De acest supliciu au parte nu numai bărbații, ci și femeile. La acest spectacol asistă toți pasagerii precum și echipajul. Noi am scăpat întru cât treceam a treia oară Ecuatorul. Cei cari au fost botezați primesc un certificat, atestând botezul făcut. După terminarea acestei ceremonii maritime, au loc diferite jocuri, distracții pentru mici și mari, distribuindu-se premii pentru cei cari au câștigat la jocuri.

După câteva zile și câteva nopți de călătorie continuă, am ajuns la portul englez Mombasa. Orașul Mombasa este situat pe insula care poartă același nume, legată cu continentul African prin podul căii ferate din Ouganda, care constituie de asemenea o trecere pentru pietoni și vehicule. Mombasa este principalul port din Kenya, un deșert imens, cuprinzând afară de colonia Kenya, partea nordică a teritoriului din Tanganika (Africa), Ouganda și partea de Nord-Est din Congo Belgian. Este punctul de plecare al turiștilor spre Africa orientală, regiunea marilor lacuri africane, Sudanul și Egiptul. Populația indigenă și indiană din Mombasa este de 50.000 locuitori; există aproape 1.000 de Europeni. Orașul este situat la 3 km. de portul Kilindini.

Pasagerii cari fac tranzit, adică cei cari călătoresc mai departe, se pot da jos fără nicio formalitate. Acei cari au ca destinație Mombasa, trebuie să aibă pașapoartele în regulă. În oraș se poate vedea: Catedrala catolică, biserica protestantă, piața, orașul indigen, grădina publică, poșta centrală, birourile autorităților britanice, vechiul port portughez (o mare clădire, veche de 400 ani), care servește acum de închisoare.

Zanzibar

După o zi și o noapte de călătorie, am ajuns în portul Zanzibar. Orașul acesta este așezat la o distanță de 8.900 km. de Marsilia, pe insula cu același nume. Este un centru comercial important, și unul din cele mai mari orașe de pe coasta orientală a Africei. Populația este de 45.000 locuitori dintre cari aproape 300 Europeni. Populația întregii insule este de aproape 198.000 locuitori. Multimea este cosmopolită: Africani, Arabi, Indieni, Europeni. În împrejurimea orașului se pot vedea diferite ruine, mai mult sau mai puțin bine conservate ale palatelor vechilor sultani turci.

Dar-es-Salam

Dar-es-Salam sau „Portul Păcii” situat la 6°50' latitudine sudică și 39°20' longitudine estică, la o distanță de 90 km. de Zanzibar, 375 km. de Mombasa și 3.290 km. de Durban (Africa de Sud), a fost capitala oficială a Africei orientale germane; populația este de aproximativ 1.341 Europeni, 8.710 Asiatici, 22.734 Africani și 162 diverși.

Străzile acestui oraș sunt largi și bine întreținute, iar mărimea clădirilor într'un oraș întemeiat de curând este de asemenea remarcabilă, precum și stilul pitoresc și practic al arhitecturii lor. În acest port a debarcat o familie belgiană care se ducea în Congo Belgian, cu scopuri medicale în slujba statului belgian. Erau oameni cum se cade și ne-a părut rău când și-au luat rămas bun dela noi. De asemenea un debarcat două misionare dela misiunea protestantă belgiană, care au fost bune prietene cu familia noastră. Ele se duceau ca misionare în Congo Belgian (Africa). Cea mai în etate mai fusese în Africa unde stătuse trei ani, dar a fost greu bolnavă de friguri (malaria) și a trebuit să fie repatriată. După o ședere de cinci ani în Belgia, s'a înapoiat din nou în Africa intru cât Marea noastră Medic a vindecat-o. La înapoiere a adus și o altă misionară cu ea.

După ce am lăsat în urma noastră porturile engleze, am ajuns pe pământul malgaș.

Micul Continent—Madagascăr

Porturile: *Majunga — Diego-Suarez.*

Pe ziua de 10 Dec. 1936, am ajuns la Majunga, primul port în Madagascar, unde se opresc vapoarele ce vin din Europa. Majunga sau „Oraș înflorit”, port la Oceanul Indian, situat la intrarea fluviilor Betsiboka, la adăpost de cicloane, este capitala coastei de apus. Acest oraș a devenit un important centru comercial. Este de asemenea primul port al „Mareii Insule” ce are legătură cu Africa de Sud, insulele Comore, și porturile secundare de pe coasta de apus a Madagascărului. Acest oraș este împărțit în două: partea unde locuiesc Europeanii și partea indigenilor. Oraș indigen foarte întins, unde locuiesc aproape 20.000 de: Autohtoni, Sakalavas, Comorienii, Makoși, Hovași, etc.; este în construcție. De asemenea se mai află și indusi cari s'au stabilit de mult în Majunga. La o depărtare de 100 km. de acest oraș se află o localitate cu numele Marovay, adică — unde sunt mulți crocodili. — Se poate spune cu drept cuvânt că regiunea aceea este reștatul crocodililor. De curând am cetit în ziar despre isprava unui crocodil. Iată ce zice acel articol. „Pe ziua de 19 Noembrie 1936, numita Baribaria din comuna Marofatika a fost grav rănită de un crocodil, pe când pescuia în râul Sambao. Locuitorii comunei au putut să omoare pe criminalul crocodil, dar în cursul acestei operații, numitul Beta, cumnatul femeii rănite, a fost înhățat de picior de către crocodil și rănit foarte greu. Ambele victime au fost transportate la spital, unde femeia Baribaria a

decedat pe ziua de 22 Noembrie din cauza rănilor”.

În acest port avem o mică Comunitate. Am putut vedea numai pe câțiva din membrii și prietenii de adevăr, intru cât nu era timpul de adunare. Am vizitat sala de adunare precum și pe lucrătorul nostru Ralibera și pe soția lui. După ce am văzut terenul pe care în curând se va construi o capelă, ne-am înapoiat la vapor, însoțiți de fratele și sora Ralibera.

Diego-Suarez

Dela Majunga, vaporul a pornit în direcția portului Diego-Suarez, oraș în care am lucrat peste un an și jumătate. Ne-am bucurat mult, atât noi cât și membrii și prietenii de adevăr, când ne-am văzut, căci Cuvântul lui Dumnezeu ne-a învățat să ne iubim fără deosebire de clasă, culoare sau națiune.

Fiind Sabat am avut o frumoasă adunare după masă. La ora 5 p. m. a trebuit să părăsim Diego, și să ne îndreptăm spre Tamatave, portul unde trebuia să debarcăm.

Tamatave

La Tamatave de asemenea am avut fericita ocazie de a vedea pe frații și prietenii noștri malgași. Acolo avem din harul Domnului o frumoasă capelă și Comunitatea numără peste 60 membri afară de prietenii de adevăr. Lângă Tamatave la o distanță de 4 km., în localitatea numită Salozamay avem de asemenea o mică Comunitate. Le-am vizitat pe amândouă și le-am povestit multe lucruri încurajatoare din România.

Pe ziua de 15 Dec. am ajuns la Tananarive, capitala insulei Madagascar, unde suntem și acum (13 Ianuarie 1937).

Noi credem din toată inima iubiți frați, că Dumnezeu ne va ajuta să câștigăm multe suflete pentru Împărăția Sa. Laudă lui Dumnezeu, că după 29 de zile de călătorie cu vaporul și cu trenul, am ajuns bine în capitala insulei Madagascăr.

Rugați-vă pentru insula Madagascar și pentru familia noastră!

C. Tolici

SEMNELE NOBLEȚEI

În timpul celor trei ani de educație, Daniel și tovarășii săi păstrară obiceiurile lor de cumpătare, supunerea lor față de Dumnezeu, și neîntrerupta lor dependență de puterea Sa. Când veni timpul ca iscusința și cunoștințele lor să fie puse la încercare de către împărat, ei fură examinați împreună cu alți candidați pentru serviciul împărăției. Dar „nu s'a găsit niciunul ca Daniel, Anania, Mișael și Azaria”. Priceperea lor pătrunzătoare, vorbirea lor aleasă și corectă, cunoștința lor întinsă, dau dovadă de tăria și vigoarea puterii lor mintale neslăbite. De aceea ei stătură înaintea împăratului. „În toate lucrurile cari cereau înțelepciune și pricepere, și despre cari îi întreba împăratul, îi găsea de zece ori mai des-

toinici decât toți vrăjitorii și cetitorii în stele, cari erau în toată împărăția”.

Toideuna Dumnezeu cinstește pe cel drept. Cei mai promițători tineri din toate țările supuse de marele cuceritor fusese strănși la Babilon, cu toate acestea dintre ei toți, robii ebrei erau fără pereche. Statura dreaptă, pasul hotărât și mlădios, înfățișarea frumoasă, simfuriile neîntunecate, respirația curată, — toate acestea erau semnele nobleței cu cari natura onorează pe aceia cari ascultă de legile ei.

Efectul deprinderilor fizice asupra minții

Învățătura prezentată aci este o în-

Participanți la adunarea Secretarilor de Departamente din Uniunea Română, ținută la Brașov.

GRUPUL SECRETARILOR

In picioare: T. Coconcea; Fl. Ieremia; R. Artinian; Șt. Czedula;
I. Prewlitz; T. Konderth; S. Ștefănescu.
Pe scaun: I. Reit; H. F. Brown; G. Desmet; M. Trifunac.

vătătură pe care este bine s'o luăm în considerație. O conformare strictă cu pretențiile Bibliei va fi o binecuvântare atât pentru corp cât și pentru suflet. Rodul Spiritului este nu numai iubirea, bucuria și pacea, ci și cumpătarea. Nouă ne este dată porunca să nu mângîm corpurile noastre, pentru că ele sunt temple ale Duhului Sfânt.

Robii ebrei erau oameni cu aceleași dorinți ca și noi. În mijlocul influențelor seducătoare ale curților luxoase din Babilon, ei stătură tari. Tineretul de azi este impresurat de atracțiile îngăduinții de sine. În deosebi în marile noastre orașe, orice fel de plăcere senzuală este ușoară și atrăgătoare. Aceia cari, ca și Daniel, refuză să se întineze, vor cu lege răsplata obiceiurilor lor cumpătate. Cu constituția lor fizică mai deosebită și o putere de răbdare mai mare, ei au o bancă de depuneri din care pot să scoată la caz de nevoie.

Bunele deprinderi corporale favorizează superioritatea mintală. Puterea intelectuală, constituția fizică, și lungimea vieții depind de legi cari nu se schimbă. Dumnezeu naturii nu va interveni ca să ferească pe oameni de urmările călcării pretențiilor naturii. Acela care se luptă pentru supremație trebuie să fie cumpătat în toate lucrurile. Limpezimea de minte a lui Daniel și tăria de gândire, puterea sa de a căștiga cunoștință și de a se împotrivi is-

pitei, se datoreau în mare măsură simplității dietei sale, în legătură cu viețea sa de rugăciune.

Noi singuri ne croim soarta

Există mult adevăr în zicătoarea: „Fiecare om este făuritorul soartei sale”. Cu toate că părinții sunt răspunzători de pecetea caracterului, precum și de educația și pregătirea fiilor și fiicelor lor, este totuși adevărat că poziția noastră și folosința noastră în lume depind, într-o mare măsură, de propria noastră umblare.

Daniel și tovarășii săi s'au bucurat de binefacerile unei pregătiri și educații corecte în copilărie, dar numai aceste avantajii nu aveau să-i facă ceea ce au fost. Venea timpul când trebuiau să lucreze pentru ei înșiși, — când viitorul depindea de propria lor umblare. Atunci ei se hotărâră să fie credincioși învățăturilor ce le fusese date în copilărie. Temerea de Dumnezeu, care este începutul înțelepciunii, a fost temelia înălțării lor.

Istoria lui Daniel și a tinerilor săi tovarăși a fost raportată pe paginile cuvântului inspirat pentru folosul tineretului din toate veacurile următoare. Prin raportul credincioșiei lor față de principiile cumpătării, Dumnezeu vorbește astăzi tinerilor și tinerelor, îndemnându-i să adune razele prețioase de lu-

mină pe cari li le-a dat cu privire la subiectul cumpătării creștine și să se pună în acord cu legile sănătății.

Cumpătarea este bogat răsplătită

Acum este nevoie de bărbați cari, ca și Daniel, vor face și vor îndrăzni. O inimă curată și o mână puternică și neînfricată sunt tocmai lucrurile de cari are nevoie omenirea în aceste zile. Dumnezeu intenționa ca omul să progreseze continuu, atingând zilnic un punct mai înalt pe scara desăvârșirii. El ne va ajuta, dacă noi căutăm să ne ajutăm înșine. La fiecare punct noi trebuie să fim păziți împotriva primei apropieri de necumpătate.

Scump tineret, Dumnezeu vă chiamă să faceți o lucrare pe care prin harul Său o puteți face. „Aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească”. Mergeți înainte în bărbăția voastră dată de Dumnezeu. Dați pe față o curățenie de gusturi, dorințe și obiceiuri cari se pot compara cu ale lui Daniel. Dumnezeu vă va răsplăti cu nervi liniștiți, un creier limpede, o judecată neslăbită și un spirit pătrunzător. Tinerii de zilele noastre, ale căror principii sunt tari și nelătinate, vor fi binecuvântați cu sănătate a corpului, minții și sufletului. — „The Youth's Instructor”, 9 Iulie, 1903.

Religia și sănătatea

„Temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii”. Când oameni cu obiceiuri rele și deprinderi păcătoase se predau puterii adevărului divin, descoperirea cuvântului lui Dumnezeu dă lumină, dă pricepere celor fără răutate. Are loc o aplicare a adevărului asupra inimii; și puterea morală ce părea a fi paralizată, reînviază. Primitorul are o putere de înțelegere mai puternică, mai limpede, decât înainte. El a ținut sufletul Său de Stânca Veșnică. Sănătatea crește, chiar în înțelesul siguranței sale în Hristos. În felul acesta religia și legile sănătății merg mână în mână. — „Mărturiile”, Vol. 4, pp. 553. 554.

ATENȚIUNE

Bogată, interesantă, frumos ilustrată, și mai presus de toate folositoare pentru orice cămin, este cartea

IZVORUL SANATAȚII
nou apărută în Editura noastră,
pe care o puteți procura cu prețul
de 70 lei.

PAGINA GOSPODARULUI

Ce să facă bunul gospodar în luna Septembrie 1937

După roboteli diferite și după zilele călduroase de vară, iată-ne ajunși la începutul luni Septembrie. Luna aceasta este prevestitorul zilelor toamnei. Odată cu sosirea ei, ia sfârșit anotimpul cel mai plăcut al verii. Incepe de pe acum îngrijitul casei pentru iarnă, pentru zilele ploioase și cu vânturi reci, cari apoi vor fi urmate de lapoviță și viforurile înghețate. Lucrările din întreaga gospodărie în luna aceasta sunt dirijate în vederea pregătirilor ce bunul gospodar trebuie să facă pentru aceste zile. Vara a trecut pe neobservate și ni se pare acum că ea a fost prea scurtă, dar locul ei va fi luat de zilele pline adesea de ploi și vânturi. Incetul cu incetul e totul străns în jurul casei până ce omul este stânjenit aproape în întregime a mai activa afară pe câmp din cauza înghețului și a zăpezii. Dar înainte de a începe să însir câteva din lucrurile despre cari aş dori să amintesc în scrisoarea mea din această lună, am de povestit un lucru foarte important pe care l-am cetit în Sfânta Scriptură în legătură cu o toamnă din cele 1936 care s'au scurs în urma noastră. Ni se spune acolo undeva, în Cartea Sfintei Evanghelii că într'o toamnă a dat unui om mult mai multă roadă decât poate se aştepta el. Lucrul acesta însă n'a produs în inima lui nicio bucurie curată care de sigur că la rândul ei s'ar fi transformat în călduroase mulțumiri față de Dumnezeu și cu vorba și cu fapta. Despre acel om ni se spune însă că el a început să se îngrijeze când a văzut mulțimea de roade cum curg spre hambare. Ba la un moment dat, văzând că hambarele se umpluse și că roadele veneau mereu a început să se neliniștească și să se întrebe: „Ce voi face acum, unde am să-mi mai pun roadele?” Ni se spune că în cele din urmă a găsit soluția. A dat ordin ca în mare grabă să fie stricate hambarele ce le avea și repede să fie clădite pe același loc altele cu mult mai mari. Lucrul s'a executat repede, și nu după mult timp acel gospodar avea hambare noi și mari, în cari încăpuse toată recolta, iar el le privea mulțumit în sine și laudându-se, ba ceva mai mult începuse să-și mângâie sufletul prin cuvintele: „Suflete, ai multe bunătați străne...! odihnește-te acum, mănâncă, bea înveselește-te...”

In istorioara citată mai sus, am găsit că toată lucrarea celui gospodar a avut un sfârșit tragic, căci chiar în

noaptea când el se crezuse fericit, Dumnezeu i-a cerut înapoi sufletul și nu se mai spune pe ale cui mâini au încăput roadele pe cari se biziua sufletul său. Mântuirea lui a fost pierdută pentru veșnicie. Din ce motiv? Care să fi fost oare, bunule gospodar cauza acelei tragedii? Să fi fost oare aceea că acel gospodar a avut prea multă roadă? Sau că țarina lui a rodit prea mult? O, nu! Nici unul din aceste lucruri n'a fost cauza sfârșitului lui. Ci adevărata cauză a nenorocirii sale a fost aceea că, după ce Bunul Dumnezeu binecuvântase țarina lui cu roadă, el, gospodarul din istorioară, în loc să mulțumească lui Dumnezeu și cu fapta și cu buzele sale, a început să spună sufletului său, „vesește-te bea și mănâncă, fiindcă acuma ai destul”... Și câți săraci nu vor fi fost în jurul lui! Câți lipsiți și flămânzi nu vor fi privit plângând la hambarele lui, vărsând în apropierea lor lacrimi pe cari numai Dumnezeu a văzut și auzit! Dar dreptul lui Dumnezeu? Nu ni se spune în istorioară niciun cuvânt în această privință, de aceea suntem îndreptățiți să credem că acel gospodar sau uitase că e dator a da lui Dumnezeu dreptul Său, sau că atunci când și-a văzut mulțimea de roade, inima i-a fost lipită de ele așa de mult, încât a crezut că e mai bine să le ție pentru fericirea sufletului său. Da, bunule gospodar, acestea sunt cauzele nenorocirii ce a venit peste acel gospodar. Nu e așa că o astfel de chibzuială a fost greșită? Dar să nu ne mirăm de faptul că ea a fost adoptată de gospodarul de mai sus, într'u cât eu am văzut mulți creștini cari au urmat acestei pilde. Noi ne putem face multe planuri, așa cum și altădată spuneam aci în scrisoarea noastră, dar aducerea lor la îndeplinire nu stă în puterea noastră. Numai Bunul Dumnezeu e Acela care ține cheia ploilor și a timpului favorabil pentru ca planurile noastre să ne poată folosi la ceva. Dar atunci când el ne-a binecuvântat cu îndestul și unei și peste așteptările și meritele noastre, cum vom fi noi recunoscători față de El? Vom face ca gospodarul din istorioară? Ne vom lipi inima de ceea ce toamna vedem în hambarele noastre? Să mulțumim Bunului Dumnezeu pentru toate și prin toate și să pornim și în luna aceasta la lucrările noastre cu încrederea în ajutorul Lui.

Gospodăria generală

Pe măsură ce înaintăm către iarnă, trebuie tot mai mult îndreptate privirile

către lucrările semănăturilor de toamnă. Din timp trebuie pregătite semințe sănătoase. Sau dacă dorim a mai schimba puțin varietatea cerealelor noastre, e timpul când să începem a ne îngriji să o facem. Bunul gospodar va mai ceta și scrisorile noastre din trecut, privitoare la pregătirea gropilor și beciurilor pentru zarzavaturi, cartofi, sfeclă, napi, etc. Gospodina la rândul ei trebuie să continue cu facerea marmeladelor de prune, mere etc. pentru iarnă. Lucrurile acestea nu trebuie să lipsească din casă. Așa cum mai scriam noi și altădată, ele sunt foarte hrănitoare și necesare pentru copii. De ce nu ne-am îngriji noi pentru ca la iarnă să putem avea posibilitatea a hrăni îndestulător pe copiii noștri?

Vitele

Incetul cu incetul îngrijitul vitelor în curând va trebui să fie făcut mai mult în grajduri. Odată cu sosirea acestei luni, acolo unde avem vite mai multe, sau viței, sau vite ce dorim a nu le ține la iarnă, trebuie să facem între ele o selecționare. Să alegem pe cele ce dorim a le păstra pentru noi deoparte, iar restul ce ne mai rămâne, atât vite mari cât și viței, să le punem la îngrășat. Lucrul acesta se poate face mult mai ușor și mai puțin costisitor acum, decât mai în spre iarnă. După îngrășare, aceste vite vor fi vândute cu un preț mai bun. A lăsa vitele ce dorim a le vinde în toamnă fără îngrijire deosebită ar fi o pierdere, căci ele vor slăbi și vom fi nevoiți a le vinde pe prețuri prea mici. (Șfătuim pe gospodar să mai recitească din când în când cele scrise de noi în scrisorile din trecut la capitolul „Vitele”). Odată cu sosirea nopților ploioase și reci, vitele trebuie băgate să doarmă noaptea în grajduri, pentru a le feri de diferite boli ce provin din astfel de timpuri reci.

Curtea

Cât despre curte ea va deveni curând poate ceva mai îngrijită de cât în timpul verii, pentru faptul că terminându-se lucrurile de pe câmp, sau împunându-se în oarecare măsură, gospodarul va avea mai mult timp disponibil pentru a se ocupa de curtea sa. Din timp trebuie să ne îngrijim a ne procura cele necesare pentru reparatul gardurilor căci s'au uzat. Apoi din timp să ne îngrijim a ne strânge maldăre de răchită pentru a face din ele în timpul iernii coșuri pentru lemne, grajduri, etc. Nu uita ca ocazional când treci prin pădure să strângi și tufe tinere de mesteacăn. Ele vor fi bune de făcut mături pentru curte și grajduri, mături pe cari în caz contrar trebuie să le plătești cu bani. De ce n'ai face oare altceva cu acești bani, când poți să-ți faci singur aceste lucruri? Nu trebuie uitat apoi a ne îngriji să aducem și câteva care de pietriș pentru astuparea gropi-

lor de prin curte, și dacă pe drum în fața proprietății locul e desfundat și plin de noroi, bunul gospodar nu trebuie să ezite nicio clipă, ci să meargă de grabă să aducă câteva care de piatră și să repare. Nu trebuie așteptat ca să facă lucrul acesta numai primăria. Dacă într-o comună toți gospodarii ar face lucrul acesta, cu siguranță că roțile carelor n'ar mai intra pe unele străzi până la butuc în noroaie. Dar în afară de aceasta, bunul gospodar trebuie să fie și un om model în comuna lui, mai ales atunci când el e și un bun creștin. Vom mai scrie însă în această privință ceva mai mult în scrisoarea de pe luna Octombrie, căci noi am dori ca nu numai gospodăria să fie un model în comună, dar chiar satul lui să fie un model în întreg județul. Și de ce nu am depune toată silința să-l facem? (Mai vezi și cele scrise despre curte pe luna August).

Grădina de pomi

În luna aceasta grădina de pomi va aduce ultimele ei roade. A sosit timpul pentru culegerea a mai toate fructele. În puține locuri — și acestea se mai întâmplă prin locurile muntoase unde clima e mai rece, — mai rămân fructe neculese. Lucrul de căpetenie pe care trebuie să-l observăm acum e cum se face culesul fructelor? Noi scriam în scrisoarea noastră de pe luna August că gospodarul trebuie să dea o importanță deosebită acestui lucru, căci de el va depinde calitatea fructelor într-o mare măsură și în totul posibilitățile de a le păstra pentru mai târziu, și de asemenea în mare măsură valorificarea lor, dacă bunul gospodar dorește a le da pe piață. Mai reamintim apoi și faptul că mulți gospodari folosesc cu totul greșit fructele lor. Invit foarte călduros pe toți să recitească cele scrise la pagina gospodarului de pe luna August cu privire la acest lucru. Acolo sub titlul „Grădina de pomii”, va găsi câteva lucruri destul de importante și pentru această lună. E timpul pentru un gospodar când să se gândească în mod foarte serios la felul cum va întrebuința fructele pomilor săi. . . . Faceți marmelade, compoturi, uscați fructele pentru iarnă, puneți-le la păstrat așa cum le culegeți, dacă ele sunt bine culese și de varietăți tomnatice, și lucrul acesta vă va fi răsplătit. Trebuie observat faptul că fructele nu trebuie culese înainte de timp. Experiențele au dovedit că merele și perele de iarnă cu cât vor rămâne mai mult pe pom toamna, cu atât se vor păstra mai bine și vreme mai îndelungată. După ce am terminat cu recoltatul pomilor trebuie curățite toate crăcile rupte cu ocazia culesului. Rănilor acestor crăci se vor unge cu ceară sau cu gudron. Fructele bolnave de pe jos trebuie strânse cu îngrijire și îndepărtate din livadă, prin aceste operațiuni vom nimici într-o mare măsură viermele, carpocapsa ascuns în aceste fructe. Pomii trebuie apoi îngreșați cu gunoi de

grajd sau compast. Cu o perie aspră mai curățim apoi bine pomii de mușchii și lichenii ce au crescut pe coaja lor. E ultimul timp din anul ce se va încheia în curând în care se mai pot face altoiri. La începutul lunii acesteia se mai pot încă face altoiri în mugure, despre cari am scris noi amănunțit în numerele revistei Cierulul Misionar din acest an, unde oricine va putea găsi destule sfaturi pentru a putea face o altoire de puieți tineri. Pomisorii tineri trebuie controlați spre a vedea dacă au toți parul de sprijin și dacă legătura de par e destul de puternică, acest lucru mai ales în acele locuri unde sunt vânturi puternice, cari ar strica tinerilor pomisori dacă nu sunt bine sprijiniți. Mai aminteam ceva în scrisoarea noastră din luna August și despre sămânța de pomi. Luna Septembrie și Octombrie sunt lunile când fructele pădurețe sunt coapte. Dela ele putem strânge aceste semințe. Nu mai amintim felul cum să fie scoase aceste semințe din fructe căci lucrul acesta îl găsiți în revista de pe luna August. Vrem să amintim însă faptul că bunul gospodar în luna aceasta trebuie să se îngrijească bine și din timp pentru a strânge fructele pădurețe din cari va scoate semințele. Am văzut uneori și gospodari cari au mers sau au vrut să meargă la pădure spre a căuta fructe pădurețe, atunci când nu mai era aproape nici frunză pe pomii de prin pădure. Odată ce am strâns fructele pădurețe și am scos din ele sămânța pe care am uscat-o așa cum arătam în luna August, trebuie să procedăm la stratificarea ei, adică la pregătirea ei în vederea semănatului. Lucrul acesta îl vom face săpând o mică groapă în pământ, mare după trebuința noastră. Pe fundul gropii întindem un strat de 3—4 cm. de nisip, apoi presăram un strat subțire de semințe, continuăm iarăși cu nisip și cu sămânța până ce s'a umplut groapa. Nisipul să fie umezit dacă e posibil cu apă de ploaie. Deasupra gropii facem o scurgere pentru apa din ploii. Sămânța va rămâne în groapă stratificată până către începutul lunii Noembrie, când va fi scoasă și semănată pe loc aparte. Despre acest lucru noi vom scrie la timp. În felul acesta putem pregăti semințe de: meri, peri, corcoduși sau zarzări, din cari vom obține puieți pe cari vom altoi apoi la timp diferite varietăți de pomi. Tot acum trebuie să începem a ne îngriji să preparăm locul unde dorim ca în primăvară să sădim puieți mici obținuți din sămânța ce am semănat-o în toamna anului 1936. Locul trebuie bine desfundat până la 40 cm. apoi gunoit bine și lăsat să degere pentru ca la primăvară din vreme să plantăm pe el puieții tineri ce vor fi altoiți în cursul verii. O altă grijă importantă ce preocupă pe gospodar e cum să-și păstreze mai bine fructele recoltate. Sunt recomandate în această privință mai multe metode. Uni pun merele în hârtie ceruită, alți pe pleavă, pae, etc. Un alt sistem și care dă bune rezultate e de a păstra

fructele pe rafturi întinse unde le putem cât mai des inspecta și separa pe acelea care încep a se strica. Acest fel de a păstra fructele are însă neajunsul că reclamă un loc cu suprafață mai mare, deși se pot face rafturi suprapuse cât de umlte. Se mai pun apoi fructele la păstrat în lăzi de rumeș de fierăstrău sau tărățe. Ori cum am pune și în acest mod fructele, trebuie să avem în vedere următoarele lucruri: 1. Fructele să fie culese cu mare îngrijire pentru ca să nu fie absolut bătute. Cele bătute să le facem marmeladă, să le uscăm la cuptor. 2. Rumeșul de fierăstrău, pleavă sau tărățe să fie bine uscate și proaspete (cele de anul trecut și în cari au mai fost un an păstrate fructe, nu sunt bune, căci conțin spori de ciupercă). 3. Așezarea să se facă în așa fel în lăzi ca fructele să nu se atingă unele de altele. 4. Temperatura să fie cât mai scăzută: 5. Din când în când camera cu lăzile trebuie afumată cu fum de pucioasă. 6. Locul să fie cât mai întunecos dar ferit de îngheț. După culegerea fructelor pot fi lăsate neașezate în lăzi câteva zile căci după aceea vom observa cu mai multă ușurință părțile bătute și vom putea face o mai bună selecționare a fructelor sănătoase ce urmează a fi puse la păstrat pentru iarnă.

Grădina de zarzavat

E luna în care și din grădina de zarzavat se strâng aproape toate culturile, cu excepție unele plantate ca varza și morcovii ce mai pot rămâne încă puțin, dar cari urmează ca pe timpul când va cădea bruma să fie acoperite cu paie. Mai rămâne în pământ și țelina. Putem încă semăna salată de iarnă și spanac, precum și pătrunjel pentru frunze verzi. Se strâng plantele lăsate pentru semințe. După recoltarea semințelor acestea trebuie păstrate cu îngrijire la loc uscat și puțin întunecos. O grijă mare trebuie să o avem acum cu privire la felul în care vom aranja zarzavaturile pentru iarnă. E drept că unele din zarzavaturi pot fi uscate, cum e bunăoară frunza de pătrunjel verde, mărarul etc., dar cea mai mare parte din zarzavaturi trebuie păstrate pe cât posibil în starea lor de frăgezime așa cum au fost cu lez. Pentru acest lucru recomandăm ca acolo unde sunt mulți morcovi și pătrunjel ce dorim a-i vinde abia la primăvară când prețurile lor vor fi mai ridicate de cât acum, să se folosească silozurile, despre cari am scris în scrisoarea noastră din luna August sub titlul „Prășitoare, nutrețuri”. Aceste gropi sunt tot așa de bune și pentru morcovi și pătrunjel ca și pentru cartofi, sfeclă, napi etc. Trebuie însă observate regulile, cum să fie făcută această groapă. Am văzut gospodari cari fac o groapă rotundă adâncă până la 2 metri. Poate să fie uneori bună o astfel de groapă dar nu e cea ideală, întru cât dacă a se pătruns la suprafață și au început a se strica primele rănduri

de cartofi, sau ce e pus în groapă, zeturile scurse din acestea vor infecta groapa întreagă. Și să nu ne mirăm, când la primăvară vom scoate afară totul stricat. Am descris mai pe larg în luna August felul cum să fie făcută o asemenea „groapă-siloz”. Acolo unde avem însă zarzavaturi în mică cantitate și din cari dorim a folosi continuu în timpul iernii păstrarea trebuie făcută undeva înăuntru pentru a putea umbla oricând la ele. Pentru aceasta fiecare gospodar știe că beciul (pivnița) e locul unde urmează a fi pus zarzavatul pentru iarnă. Trebuie însă de avut în vedere și aici ca să punem zarzavatul la păstrat cu o anumită regulă. Să avem mai întâi beciurile bine uscate și aerisite. Mai înainte de a pune zarzavaturile la păstrat, beciurile trebuiesc afumate cu pucioasă. Să avem apoi nisip bine uscat. Nu e bun acela în care am păstrat și anul trecut zarzavaturile. Acesta e plin de ciuperci ale putreziciunii. Ne trebuie nisip proaspăt și bine uscat. Se pune un strat de 3 cm. de nisip apoi un rând de zarzavat. Pe cât posibil firele de morcovi, pătrunjel etc. să nu se atingă unele de altele. Urmăm apoi cu un alt rând de nisip și altul de zarzavat și așa mai departe. Zarzavaturile să fie puse cu cotorul în afară, după ce li s'au rupt frunzele așa ca să nu mai rămână decât cele 3 fire de frunzulițe dela mijloc. Continuând în acest fel cu așezatul vom primi un mic siloz în formă de căpățână de zahăr. Din când în când beciurile trebuie aerisite și afumate cu pucioasă. Dacă observăm că încep să se facă aburi putem pune un vas cu var nestins în mijlocul beciului, căci varul absoarbe cu lăcomie aburii de apă. Acum se scoate și ceapa, pe care după ce am legat-o în funii o punem atârnată în locuri uscate și nu prea călduroase, să nu fie însă nici așa de frig ca să înghețe. Aceea pe care n-o putem lega în funii e bine să fie fusă pe loc uscat. Se scot din pământ sfeclile roșii cari se pot păstra până la consumație ca și morcovi și cartofi sau în silozuri afară sau în beciuri. Dacă pe unele locuri roșiile nu s'au putut coace din cauza timpului nefavorabil le putem grăbi și forța coacerea, scoțând plantele din pământ atunci când fructele au ajuns la mărimea lor naturală, le vom întinde în răsădinite pe un strat de frunze uscate. Roșiile se vor coace în felul acesta foarte bine.

Cerealele

Cerealele sunt acum în magazii sau în locurile unde le-am așezat pentru păstrare. Din când în când ele trebuie vânturate bine cu lopata pentru aerisire și totodată pentru a nu da loc diferitelor insecte să se cuibărească în ele.

Ogoarele, semănăturile de toamnă

După ce locul pentru semănăturile de toamnă a fost bine pregătit în luna aceasta toate semănăturile trebuie termi-

nate. Să nu uităm însă ca mai înainte de a face semănatul să saramurăm semințele. O altă grijă de căpetenie trebuie să ne fie selecționarea semințelor ce aruncăm în pământ. A semăna semințe bune înseamnă a ne aștepta la culegere de semințe bune. Nu vor răsări smochine din mărăcini și nici grâu bun din ciulini, de aceea multă grijă la ce sămânță punem în pământ. La timpul convenit am scris cu privire la pregătirea pământului pentru semănat sămănturile de toamnă. Să nu lăsăm însă timpul să se strecoare, căci dacă vom face semănatul târziu, ceea ce am semănat nu va avea timpul necesar să răsără bine, și dacă gerul va surprinde semănăturile în felul acesta, cu siguranță că în timpul iernei vor degera și vom fi nevoiți a întoarce în primăvară locul cu plugul pentru a pune pe el altceva.

Dacă nu avem din recoltă proprie semințe de bună calitate și sănătoase sau dacă varietățile ce le am avut noi nu sunt tocmai din cele mai bune, să ne adresăm la Camerele Agricole de unde ne vom putea procura pe prețuri ieftine semințe de bună calitate.

Stupii

Perioada dela 1—15 Septembrie trebuie folosită pentru pregătirea stupilor pentru iernat. În această perioadă este ultimul timp când mai putem da albinelor hrană pentru iarnă. Dacă dorim a da albinelor sirop de miere sau zahăr, el trebuie dat din timp pentru ca albinele să poată avea timpul necesar să-l căpăcească, altminteri el se va înăcri producând diareea la albine, ba chiar și moartea lor. La revizia ce o vom face acum albinelor, să căutăm ca ramele pe cari se va forma iarna cuibul să aibă cel puțin 1/3 din ele pline cu hrană și pe măsură ce ne îndepărtăm spre periferia stupului, ramele pot să aibă miere din ce în ce mai puțină. Albinele vor folosi mierea de pe ramurile din mijloc pentru hrana lor în timpul iernei, când din cauza frigului nu se pot deplasa spre margini iar pe cea de la periferiile stupului pentru hrana puetului primăvara. La pregătirea siropului cu care vom hrăni albinele, se ia 3/4 zahăr și 1/4 apă. Când apa fierbe în clocot se pune zahărul. În siropul de zahăr se pune o mică bucătică de sare de lămâie pentru a preîntâmpina zaharisirea siropului. Hrana să fie dată puțin călduță în hrănitore puse deasupra ramelor, căci albinele de predilecție se vor strânge pe partea deasupra a ramelei și deci vor lua hrana cu mai multă ușurință. În luna aceasta se fac deci cele din urmă pregătiri pentru iernatul stupilor. Trebuie echilibrată cantitatea de provizie a fiecărei colonii. Dacă stupii nu sunt sănătoși toți, cel mai ușor lucru e ca să schimbăm între ei ramele cu hrană. Trebuie însă multă atenție ca nu cumva vreo colonie să fie bolnavă și să se îmbolnăvească prin această operație și alte colonii. În lipsă de rame cu miere se va da sirop

pregătit cum am scris mai sus, dar să fie însă călduț. Dacă nopțile nu sunt reci, el poate fi dat în străchini de pământ pe cari le punem pe fundul unui magazin gol, iar deasupra magazinului punem stupul. Să îngrijim ca marginile străchinii să ajungă la marginile stupului. Punem pe deasupra siropului câteva bețișoare pentru ca albinele să nu se înnece în sirop. Într-o noapte albinele pot urca sus în cuib până la 3 sau 4 kg. de sirop. Cantitatea necesară de hrană pe care trebuie să o aibă fiecare colonie la intrarea în iarnă trebuie să fie 15—20 kg. În luna aceasta avem ocazie a găsi stupi ieftini primitivi pe la săteni, pe cari îi putem muta într-o cutie sistematică unde am așezat din timp ramele cu provizii. În felul acesta ne putem ușor mări prisaca noastră. Se întâmplă — cum scriam în luna trecută — ca pe alocurea în luna aceasta să avem flori mai bogate și să avem chiar ocazie a face un cules. Recolta aceasta trebuie extrasă cu foarte multă atențiune, intru cât din cauza timpului albinele sunt dispuse ori când la furtisaguri. Mierea recoltată acum trebuie folosită numai la hrănirea albinelor intru cât ea e de o calitate foarte redusă.

Prășitoare, nutrețuri

Pe alocurea și prășitoarele încep a fi strânse. Se scot cartofi și se pun la păstrat pentru iarnă. Cu privire la păstrarea lor am scris noi amănunțit în luna August. După recoltarea prășitoarelor locul e bun să fie ușor întors pentru ca gerurile iernii să pătrundă bine bulgării. O grijă de căpetenie trebuie să aibă gospodarul cu privire la nutrețul necesar pentru timpul iernii pentru vițele sale. Dacă din recoltele proprii n'a făcut fân și nutreț suficient să se îngrijească a-și completa stocul necesar cât mai curând. În cazul când avem cartofi mai mulți din cari unii nu au fost sdrobiți în timpul culesului sau din cari dorim a alege o parte pentru hrana vitelor, cel mai bun mijloc pentru păstrarea acestor cartofi e murarea lor. Murarea cartofilor o putem face și pentru cartofii cari din anumite împrejurări au degerat sau au început să putrezească. Se toacă mai întâi cartofii mărunț cu tocătoarea de sfeclă, apoi se opăresc cu aburi ca să se facă cruzi. Se așează apoi în rânduri într-o groapă cu fundul și pereții impermeabili, se calcă bine până ce se umple groapa. Gropile se fac cu pereții verticali, dimensiunile potrivite, adâncimea de 1,50 — 2 m. și restul dimensiunilor după trebuință. (Cele mai recomandabile sunt gropile betonate și adăpostite sub acoperișuri), cartofii trebuie cât mai bine îndesați pentru a nu mai rămâne printre ei nici un pic de aer. De asemenea trebuie bine îndesate și colțurile. Deasupra gropii se face o coamă în formă de acoperiș tot din cartofi, peste care apoi se va pune un strat de 60—80 cm. de pământ. Cartofii rămași astfel astupați, bine bătuți se vor descompune printr-o fermentație a acidului lactic. După un timp oarecare,

când vom desface groapa, vom începe a tăia dela o margine fășii înguste până la fundul gropii. Acest nutreț este foarte bun și cu pleavă sau cu paie tocate. La început se va da cam 5 kg. de cap de vită pe zi. Mai târziu putem ajunge până la 20 kg. de cap zilnic.

Ceaiurile și Florile

Incetul cu incetul florile ne vor plăsi. De aceea să profităm în această lună și să mai strângem câte ceva din ele. Iată de exemplu câteva cari sunt foarte bune pentru ceaiuri.

Floarea de soc

Se fac din ea ceaiuri și anume: 5 grame floare la 1 litru de apă. Câteva cești pe zi se dau pentru tusă și răgușeală. Se fac cu astfel de ceaiuri spălături pe dinafară pentru bube și răni. Fiertura de 50 gr. flori la 1 litru apă este purgativă. Ceaiul de flori de soc, 8 foi to-

cate mărunț, e bun pentru cei ce au bube și erupții pe piele. Boabele de soc pot fi fierte în miere, sau făcute cu zahăr. O linguriță de această marmeladă de boabe de soc topită în apă e bună pentru stomac.

Floarea de salcâm. Am scris la timp că ea trebuie strânsă și cred că bunul gospodar s'a îngrijit a strânge o astfel de floare. Ceaiul de floare de salcâm, câteva cești, este liniștitor în stările nervoase, dureri de cap, nesomnuri. Foile și cojile salcâmului sunt însă otrăvitoare. E timpul când trebuie scoase tuberculele de dahlie. De îndată ce se ivesc primele înghețuri ele trebuie scoase într-o tulpina lor este foarte sensibilă. Se taie tulpinile la 20 cm. deasupra pământului și se scot plantele cu hârlețul din pământ sau cu furcile de cartofi. După scoatere se lasă câteva zile să se svânte și pe urmă se pun în beciuri uscate, ferite de îngheț. Din când în când trebuie controlate pentru a le îndepărta pe cele

stricate.

Dar, bunule gospodar, iarăși din cauza spațiului rezervat nouă, trebuie să ne oprim. Cred că dacă ne vom pune toată încrederea noastră în bunul Dumnezeu și vom începe orice lucru cerând ajutorul Său vom izbui.

Dacă vom proceda așa și vom fi recunoscători în rugăciunile și faptele noastre față de El, atunci El va păzi intrarea și ieșirea noastră. Va supraveghia gospodăria noastră și va revărsa asupra ei binecuvântările Sale. Atunci totul va merge în gospodăria noastră progresând din bine în mai bine așa cum va crește și sufletul nostru în pregătirea pentru ceasul cel mare al răscupărării și mântuirii veșnice a drepților.

Noi cu încredere în El sperăm că ne vom reintâlni în aceste locuri la începutul lunii Octombrie pentru a mai scrie iarăși câteva lucruri folositoare.

I. Dănețiu

Adormiți în Hristos

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El”. „Ferice de acum încolo de morții, cari mor în Domnul! Da, ... ei se vor odihni de ostenele lor, căci faptele lor îi urmează!” „Eu (Isus) sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”.

Fratele **Mihail Hoch**, în etate de 67 de ani, membru al Comunității Galați, a adormit în Domnul după o lungă și grea suferință. El a fost un membru credincios al Comunității noastre și a dăruit Domnului o casă de adunare aci, știind că își va găsi una mai bună acolo sus. Noi credem că la sunetul trâmbiței se va scula împreună cu ceilalți credincioși pentru a fi pururea cu Domnul Isus.

Sora **Maria Costică**, membră a Comunității Tecuci, a fost chemată de Domnul la odihnă după o suferință grea în urma unei operații. În credință că va fi printre cei chemați la viața de către scumpul nostru Mântuitor Isus Hristos, ea a părăsit lumea aceasta.

G. Dașoveanu

Sora **Elena C. Curea**, în etate de 30 de ani, membră a Comunității Berești-Tazlău, Bacău a adormit în Domnul după o lungă suferință pe ziua de 23 Februarie 1937.

I. Petrescu

Fetița **Emilia Dumitru Constantin**, din Comunitatea Paraschiva, Teleorman, în etate de 2 ani, a fost chemată de Domnul la odihnă pe ziua de 22 Mai 1937. Speranța revederii la ziua învierii mângâie pe părinții intristați.

I. Constantin

Fratele **Ioan Popescu**, membru al Comunității Bumbăști-Gorj a avut un sfârșit trist, înecându-se. La învierea drepților și el își va primi răsplata.

C. Buneci

Fratele **Ioan M. Oprîță**, membru al Comunității Murgăși, în etate de 18 ani a adormit în Domnul pe ziua de 22 Noiembrie 1935. Primind botelul la 1 Noiembrie, el căzut într-o suferință grea. Până în ultimele clipe a rămas încrezător în Domnul și spunea că vede pe Domnul Isus. Părinții sunt mângâiați cu speranța revederii la venirea lui Isus.

S. Pascu

Sora **Ana P. Ghețu**, membră a Comunității Răchitiș, Bacău, în etate de 46 de ani, a adormit în Domnul în ziua de 19 Aprilie 1937. Credincioșă, devotamentul și răbdarea ei în deosebi în timpul suferinței a întărit pe mulți alții în scumpa nădejde a revederii în Impărăția Domnului Isus.

Sora **Eleonora Irimescu**, soția fratelui Ion Irimescu, presbiterul Comunității Ursei-Dâmbovița a adormit în Domnul în ziua de 1 Mai 1937. Din 1919 de când a primit credința, ea a rămas statornică și pe patul de suferință a sfătuit pe copiii ei să rămână lângă Isus până la sfârșit. Soțul îndurerat și cei șase copii rămași în urmă, cari încă aveau nevoie de iubirea ei, au totuși mângâierea unei ferice revederi în ziua învierii.

Micuța **Gabriela Popa**, fiica fratelui Ilie Popa din comuna Buciumeni-Dâmbovița, a fost chemată la odihnă la 2 Mai 1937. Părinții îndurerăți au speranța să o revadă la venirea Domnului.

Fetița **Atena I. Danciu** din Comuna Buciumeni-Dâmbovița, a adormit în Domnul pe ziua de 13 Mai 1937. Intristarea părinților este ușurată prin fericită nădejde a unei revederi în ziua învierii.

A. Rizea

ANUNȚ

Vând mașini de tricotaie, diferite numere, noi și de ocazie; primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce voiesc să învețe tricotaia. De asemenea primesc orice comandă în ce privește branșa tricotaia. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr-o carte poștală la adresa: Ilie Fircă, strada General Eustațiu, 47, București 6 (Prin Ferentari).

Cine știe unde se găsesc următoarele persoane:

Stanciu Simion, Andreas Sorica, Tănăscu Gherghina, Pătrasciu Ana, Reveicuța Smărăndoiu, Panaitescu Tezeza, membri ai Comunității Labirint, este rugat să anunțe pe adresa: G. Popa, Str. Labirint 116, București IV.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: **V. Florescu**

Prețul acestui număr lei 8.

Abonamentul pe un an lei 100.

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116. București, IV.